

HDK'ye bir siyasi gömlek giydirmek yanlışır. Ancak HDK içinde belli anlayışların, bir legal siyasi projede bir araya gelerek bu örgütlenmenin siyasi önderliğine soyunması ve yönlendirmeye çalışması doğal bir

haktır. Ancak bu durum baştan HDK'ye HDP ipoteki koymayı hak haline getiremez. Bu esas göreve yoğunlaşarak, HDP'nin inşa edilmesi, bu projeye ilgi duyan HDK bileşenlerinin sorumluluğu olmalıdır.

Küresel emperyalist güçlerin pazar dalaşlarında yaşadıkları bir dizi denklem kayması, ilişki ve ittifaklardaki değişim ile AKP'nin seçimlerin ardından ürettiği tablo, AKP'yi emperyalistler açısından yeniden yol yürünebilir seçenek kılmıştır.

AKP, yaşadığı sistem krizinde çıkışı, emperyalizme uşaklıkta ısrar, yeniden dizaynda kararlılıkla yürümekte bulmaktadır. Bunda, AKP'nin kurumsallaşma düzeyi ile egemen sınıflar açısından alternatifizsizliği belirleyendir.

Haftalık Özgür gelecek

Pêşeroja Azad

Sayı: 101 Gerçekler devrimcidir!

15-21 Mayıs 2014

* Fiyatı: 1 TL

www.ozgurgelecek.net

"Taş atmak; bir ifade tarzıdır, suç değil!"

Sayfa 02

Özgür Gelecek'ten

Mayıs hoşgeldi, sefa geldi

Merhaba

Gazetemizi yayına hazırladığımız saatlerde, bu kez Aliş'in Kayseri'deki mahkemesini anan takip etmeye çalışıyoruz. Ülkenin birçok yerinden, araçlarla, Eskişehir'den kaçırılan mahkeme için Kayseri'ye gelenleri polis Kayseri girişinde karşılamıştı! Hem de çok sayıda TOMA ve akreple! Polisin misafirperverliği de böyle olur!

Barikatlarla adliyei ören polis, il girişinde de neredeyse tüm araçları durdurarak, elinde mahkeme kararı bile olmadan araçları ve gelenleri aramış; avukatları adliyeye sokmamak için binbir türlü iş çevirmişti. Tüm bu önlemler ne insanların gelişini ne de mahkemenin anan bilginin sosyal medya aracılığıyla yaygınlaşmasını engelliyebildi. Bu da bizim onların misafirperverliğine verdiğimiz en anlamlı karşılık olsun...

Yerel seçimlerle kırılmaya ve ezilmeye çalışılan Gezi isyan ruhu, hala milyonların içinde ve sokakta! Şimdi vakit, o isyan ruhunu başta Kaypakkaya olmak üzere 18 Mayıs şehitlerini anma eylemlerinde açığa çıkarma ve buradan 31 Mayıs'a en güçlü şekilde hazırlanabilme vakti! Mayıs hoşgeldi, sefa geldi!

Serkeftin!

Göğün Yarısı

7-8 Haziran'da kadın buluşması

Sayfa 07

Gündem

45 numara Çelik marka...

Sayfa 03

Pusulâ

Amed'in Armenak Bakirciyan'ı

Sayfa 11

Eğitim-Sen Mersin Şubesi:

"Herne sev kar!"

İşçi/Köylü-04

Yatağan işçileri:

"İhale bitti diye bizim direnişimiz de bitmiyor"

İşçi/Köylü-05

Aliğa'da direniş

"Ya ekmeğimizi verecek ya verecek!"

İşçi/Köylü-05

Koşuyolu Katliamı

"Maşaları değil, failleri istiyoruz!"

Zimane Azad-06

İtalya hapisaneleri

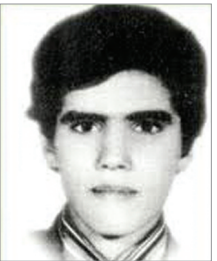
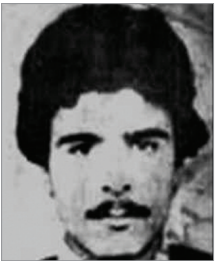
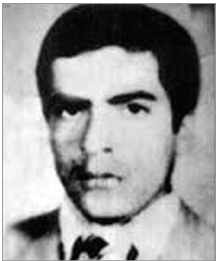
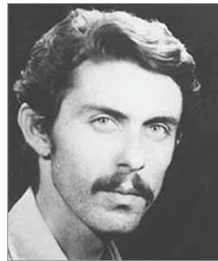
"Amaç, siyasi tutsakları pes ettirmek"

Enternasyonal/Söyleşi-13

Kaypakkaya ile tutuştu isyan,

Komünist önder **İbrahim Kaypakkaya**'yı, Amed zindanlarında katledilişinin 41. yılında anmanın bugünkü anlamı; **Yatağan**, Anteks, **Aliğa**, Punto, Kumteks işçilerinin direnişi ile **Lice**'de, **Wan**'da kalekollara karşı isyanı birleştirebilmektir.

Yani Kaypakkaya'yı anmak; emek sömürüsüne, yasaklara, baskılara, asimilasyona, inkara, katliamlara karşı Gezi isyan ruhu ile mücadele etmektir.

Gezi ruhu ile mücadeleyi kuşan!

İstanbul'da Partizan okurları ile toplantı

İstanbul: Partizan, Sarıgazi ve Esenyurt'ta 1 Mayıs değerlendirmesi ve 18 Mayıs hazırlığı konulu toplantı gerçekleştirildi.

* **ESENYURT:** 1 Mayıs ile ilgili genel değerlendirme toplantısı yapıldığı toplantıda, sendikaların ve devrimci, demokrat ve yurtsever kurumların tutumları, AKP hükümetinin polis terörü ve marjinal söylemleri, kitlelerin meydanlara akmasının önüne geçme çabaları üzerine tartışıldı.

Partizan özgülünde 1 Mayıs'ın Gezi'den çıkardığı deneyimlerle ve öncesinde yaptığı çalışmalardan elde ettiği kitlesellikle olumlu bir tablo çizdiği söylendi. Örgütlü duruş ve hareket tarzının 1 Mayıs günü Partizan'ın barikatların en önünde yer almasının önünü açtığı ifade edildi. 1 Mayıs çalışmalarından çıkarılan deneyim ve kazanımlar şöyle sıralandı: Örgütlü, disiplinli ve kolektif çalışma açısından olumlu bir deneyim; yeni alanlar ve yeni ilişkiler; Partizan'ı ideolojik ve politik olarak kitlelere anlatma ve kavratmada daha dışa açık bir çalışma...

18 Mayıs komünist önder **İbrahim Kaypakkaya**'nın katledilişinin 41. yılında Kaypakkaya'yı en iyi ve kitlesel biçimde anmanın, onu anlatmak ve kavratmak için önemli bir yol olduğu söylendi. Bu süreçte Esenyurt'un merkezi etkinliklere kitlesel katılmak için çalışmalar yürütmesi gerektiği konuşuldu. Afiş, sticker ve şablon çalışmaları yürütecek olan Esenyurt bölgesi ozalitler çıkartıp merkezi etkinliklere çağrı yapacak.

* **Sarıgazi:** Kahvaltı ile başlayan toplantı 1 Mayıs değerlendirmesi ile devam etti. Yemek arası verildikten sonra 18 Mayıs Kaypakkaya'nın katledilişinin 41. yıldönümünde anma etkinlikleri gündemli konuya geçildi. 1 Mayıs öncesi yaygın çalışma yürütülen Anadolu yakasında yeni bölgelere açılmanın, çalışmaların kazanımı olarak değerlendirildi.

18 Mayıs için merkezi bir yürüyüş ardından anma etkinliği ve forumla devam eden bir öneri sunuldu. Kaypakkaya'yı anlama ve anlatmada kitleye açık forumların gerekliliğinden ve öneminden bahsedilerek en geniş kesimlerle anmalar örgütlemek gerektiği söylendi.

"Taş atmak; bir ifade tarzıdır, suç değil!"

Mersin: Çocuk Cezaevleri Kapatılın Girişimi; esasta çocukların hapisanelerden çıkarılması gerektiğini düşünen ve bu amaçla yola çıkmış bir örgütlenme. 7 örgütün bir araya gelerek çıktığı bu yol şimdilerde 28 örgütü bulmuş durumda.

Biz de çocuk istismarının ve özellikle bu istismarın hapisanelerde yaygınlaştığı bugünlerde Girişim'den Av. Hasan Erdoğan'la konu hakkında konuştuk.

- **Çocukların ceza-i ehliyeti olmaması üzerinden yürüyen tartışmanın içinde aynı zamanda "çocukta suçlu olmaz" diye bir düşünce de var.**

- Bu tartışmalı bir konu. Çocuğu tamamen iradesiz saymak da çocuğa yöneltilmiş bir saygısızlık olur. Çocuk hakları başlığında evrensel olarak da tanımlanır "düşünce ve ifade özgürlüğü" hakkı. Bahsettiğiniz düşünce, aynı zamanda çocuğun iradesini tanınamamak olur. Ceza-i ehliyeti farklı bir şey. Ceza-i ehliyeti yoktur demek; düşünce özgürlüğü olmadığı ya da protesto hakkı olmadığı anlamına gelmez. Öncelikle her çocuğun düşüncesini ifade etme özgürlüğü vardır.

Ceza-i ehliyetinin olmamasına bir örnek vermek gerekirse; 18 yaş altında olan bir çocuk adına düzenlenmiş herhangi bir senedin geçersiz olmasını söyleyebiliriz. Ancak bizim hukuk sistemimizde bir çocuğa 50 liralık bir senet imzalatıldığında bu senet geçersizken, aynı çocuk 50 liralık bir gömlek çaldığında 10 yıl hapse tutulabiliyor. Çocuk ceza sistemindeki çarpıklık zaten burada. Bizim ceza sistemimiz 18 yaş altındaki çocukların cezasında sadece indirim yapıyor, başka da bir düzenleme yapmıyor. Çocuğun ceza-i ehliyeti, bizim sistemimize göre 12 yaşında başlar. Şu an 13 yaşında tutuklu çocuklar var.

- **Bir de uzun tutukluluk sürecine maruz kalıyor çocuklar...**

- Çocuklar, eğer ciddi suçlamalarla yargılanıyorsa (cinayet, politik) bunlar uzun sürüyor. Çocuklar 2-3 yıl boyunca tutuklu kalıyor. Tutukluluk süreçlerini de hapisanelerde geçiriyorlar. İslahevlerinde kalan çocuklar ise sadece hükümlü çocuklardır. Özgürlüğü kısıtlanmış tüm çocukların % 10'unu oluşturuyor.

- **Çocukların suça itilmesindeki koşulları (politik sebepleri ayrı tutuyoruz) düşünecek olursak, neler söyleyebilirsiniz?**

- Kültürel etken, ekonomik etken, vb. birçok etkenden bahsedebiliriz. Bu konuda devletin bir çalışması yok. Varsa da kamuoyuna açıklamıyor. Bu çocukların demografik yapısına bakmıyor. Hangi illerden ve ailelerden geliyorlar, ailelerinin sosyo-ekonomik yapısı ve eğitim durumu nedir bakmak lazım. Ayrıca cezaevleri, DKÖ'lere açılmıyor. Açılmış olsa, biz de yerinde inceleme fırsatı bulabiliriz. Biz şundan eminiz: savaş ve savaşın sonucu olan zorunlu göç; bu göç mağdurlarının çocukları genelde cezaevlerinde. Yani çoğunluğu Kürt. Mersin'de tutuklu çocukların hepsi Kürt. Ancak bunları TMK kapsamında yargılanan çocuklar için söylemiyorum. Onların durumundan suç olarak bahsedemeyiz.

- **Çocukların hapisanelerde disiplin cezaları ve işkencelerle tekrar cezalandırılması konusuna gelecek olursak. Bu yaşananlar sistemattir diyebilir miyiz?**

- Biz zaten açıkça, çocuk cezaevlerinde sistematik olarak işkence vardır diyoruz. Girişimimiz en başından beri bunu söylüyor. 17 yaşında 28 kez cezaevine girmiş çocuklar var.

Pozantı'dan sonra Sincan, Şakran hapisanelerinden de benzer haberlerin gelmesi elbette tesadüf değil. Cinsel istismara varıncaya kadar ağır hak ihlalleri ve işkenceler gündeme geldi. Ve biz o çocuklarla temas kurduğumuzda, yaşananların gerçek olduğu çok net biçimde ortaya çıktı. Çocuklar tek tek işkence gördükleri yerin krokisini çizip, işkencecilerinin isimlerini saydı bize. Suç duyurularında bulduk fakat takipsizlik kararı verildi. Pozantı'nın üzerinden 3 yıl geçmesine rağmen bir soruşturma hala yok. Tüm bu örnekler, yaşananların planlı ve sistematik olduğunu gösteriyor.

- **Tüm bu işkencelerin sistematik**

olmasının altındaki temel neden nedir peki?

- Bu bir devlet politikasıdır. Cezaevleri mantığı şudur: kısasa kısas. İntikam alma duygusu. Oysa çağdaş ceza hukuku böyle ele almaz. Suçluyu rehabilite edecek bir hasta olarak görmez. Suçlu ve suç kavramlarının tanımının toplumsal olması gerekiyor. Çocukların tutuklu kalması demek zaten bir cezadır. Çocuk beraat etse bile, yaşamış olduklarını telafi etmesi imkansız.

- **Çocuk Cezaevleri Kapatılın Girişimi olarak hapisanelerin kapatılmasını istiyorsunuz. Bu konudaki önerileriniz nelerdir?**

- Biz yeni bir kapalı alan önermiyoruz fakat toplum bunu tartışın istiyoruz. Mesela Almanya örneği var. Orada çocuklar 21 yaşına kadar adliyeye götürülüyorlar. Bu çocukların yargılanma sürecinde bakanlıklardan görevlilerin bir araya geldiği bir jüri sistemi işletiliyor ve (orada zaten politik suç diye bir şey yok çocuklar için) ve çocuğun mağdur ettiği bir kurum varsa orada bir yıl boyunca haftada 2 saat çalıştırılıyor. Çocuğun oraya gidip gitmediği ve bu süreçteki psikolojik durumu denetleniyor. Çocuk, ailesinden ve toplumdan uzak bir yerde kapatılmıyor. Cinayete bulaşan çocuklar korunuyor mesela.

Avrupa'nın birçok yerinde çocuk cezaevleri diye bir olay yok.

- **TMK kapsamında yargılanan çocuklar için neler söylüyorsunuz?**

- Biz öncelikle "düşünce suçu" diye bir şeyin olmadığını düşünüyoruz. Ne yetişkinler ne de çocuklar için. Çocuk polise taş atmışsa, neden attığını sorgulamak gerekir. Çocuk diyor "Ben özgür değilim, ondan taş attım", "Polis gaz attığı için, Berkin'i öldürdüğü için taş attım". Eğer çocuk böyle diyor, oraya taş atmak için değil, düşüncesini ifade etmek için gittiğini söylemek gerekiyor. Bu çocukların kendini ifade ediş tarzıdır. Çocuk kendini bir yetişkin gibi ifade edemeyebilir, bir derneğe gidip üye olamayabilir, bir partide çalışmayaabilir. Çocuğun tepkisini dile getiriş tarzıdır taş atmak. Biz ne olursa olsun 18 yaş altı çocukların yargılanmaması gerektiğini düşünüyoruz.

Sonuç olarak cezaevleri, ne çocuğa ne de topluma faydalı olabilir. Biz bunun için mücadele ediyoruz ve her geçen gün desteğimiz artıyor.

ÇOCUKLAR DEĞİL CEZAEVLERİ KAPATILSIN!

Taksim'de yayalaştırma projesine iptal kararı

H. Merkezi: Taksim Yayalaştırma Projesi için Danıştay tarafından verilen iptal kararı onaylandı. Gezi İsyanı'nın patlama noktası olan Gezi Parkı'nda da bu kararla beraber yapılması planlanan Topçu Kışlası yapılamayacak.

İstanbul Büyükşehir Belediyesi tarafından 17 Ocak 2012 ilanı ile 1/5000 Koruma Amaçlı Nazım İmar Planı ile 1/1000 Ölçek-

li Uygulama İmar Planlarında tadilat yapılmış, bu tadilatla Taksim'de Yayalaştırma Projesi başlamış, Gezi Parkı'na da Topçu Kışlası yapılmasının önü açılmıştı. Ancak mimarlar, peyzaj mimarları ve şehir planacıları bu plan tadilatlarının şehircilik ilkelere ve hukuka aykırı olduğu nedeniyle konuyu mahkemeye götürmüştü. İstanbul 1. İdare Mahkemesi, 6 Haziran tarihli

kararında plan değişikliğinin "Şehircilik prensiplerine, koruma kurulu kararı ilkeleleriyle, planlama esaslarına uygunluk bulunmadığı sonuç ve kanaatine" varmıştı.

Danıştay Kültür Bakanlığı ve İstanbul Büyükşehir Belediyesinin konuya ilişkin itirazını reddederek mahkemenin kararını onayladı. Danıştay'ın iptal kararı ile İBB'nin trafiği yeraltına alma çalışması durdurulurken proje ile ilgili Taksim Meydanı'nda peyzaj çalışması yapılamayacak.

45 NUMARA ÇELİK MARKA LASTİK AYAKKABI

1 Mayıs vesilesiyle yaşananlar bir kez daha sınıf mücadelesinin ülkemizde somut yansımalarını gösterdi. Bir yanda en demokratik hakkını kullanmak isteyenlere, işsizliğe, yoksulluğa, geleceksizliğe ve güvencesiz çalışma koşullarına karşı sokaklara çıkanlar; diğer yanda ise bu kitlelere acımasızca saldırı emrini veren bir iktidarın, milyonlarca dolarlık rüşvet alan, yolsuzluk yapan, oğlu yaşındakilerin önüne yatanların, -üstelikte hiç utanıp sıkılmadan-, meclis kürsülerinden kendilerini "savunduk"larını gördük.

Bir yanda üç simit hesabıyla asgari ücrete talim edenlerin, günde 4 kişilik ortalamayla iş "kaza"ları adı altında cinayete kurban gidenlerin, açlık koşullarında yaşayanlar, en demokratik taleplerine alçakça saldıranlar, diğer yanda kolunda rüşvet olarak verildiği açık olan 700.000 liralık saatle meclis kürsülerinden konuşabilecek kadar "yüzsüzlüğün daniskası" nı yaptıklarını tanık olduk.

Ancak mesele bununla bitse iyi (!) Tüm bunlar yaşanırken iktidarların yalaka kalemleri, 1 Mayıs'ı 1 Mayıs meydanlarında kutlamak isteyen devrimcilere saldırmaktan ve hatta onlara nasıl devrimcilik yapmalarını öğretmekten geri durmuyordu! Bu tarz bir gazetecilik iktidarın "yeni Türkiye"sinde sıklıkla görülür oldu. Daha önceden Kemalistlerin "eski Türkiye"sinde devrimcilere, solculara nasıl devrimcilik yapılacağı öğretilirdi köşe yazılarından; şimdi ise İslamcı geçinenlerin yeni yetme kalemleri, -üstelik de tam bir acullukla-, devrimcilere nasıl devrimcilik yapacaklarını öğretmeye çalışıyor! Yandaş medyanın hedefinde 1 Mayıs'ı 1 Mayıs alanlarında kutlamak isteyen devrimcilerin, kaç paralık ayakkabı giydiklerinden hareketle devrimcilikleri sorgulanıyordu!

Bir yanda kolunda rüşvet olarak alındığı açık olan yedi yüz bin liralık saatle dolanan bakanlarına laf etmeyen, diğer yanda ise faşizmin itinin, mitinin, polisinin, tomasının saldırısına karşı koyanların, direnenlerin, mücadele edenlerin, peşin fiyatına kredi kartıyla 12 taksitle aldıkları ayakkabıyı

dillerine dolamaları ancak Türkiye'ye özgü bir olgu gibi görünse de, benzeri bütün ülkelere özgü bir "garip"liktir. Çünkü ancak böyle ülkelerde, gerçekler bu denli tersyüz edilebilir. Yüzsüzlüğün dibine vurulabilir. Her taraflarından pislik akarken, düzenleri dikiş tutmazken, tutup devrimcilere acemice de olsa saldırmak ancak ve ancak gücsüzlüğün, zavallılığın ürünüdür. Haksızlığın, meşru olmamanın çaresiz çırpışlarıdır bunlar. Yalanla, dolanla ve illa ki faşist şiddetle korumaya çalıştıkları iktidarlarının; "yeni" dedikleri Türkiye'nin aslında hiç değişmediğini göstermekteydi tüm yaşananlar.

Gerçeğin iki yüzüydü tanık olduklarımız. Bir yanda milyon dolarlık rüşvet alanlar, diğer yanda, işleri, hakları, gelecekleri için 1 Mayıs meydanlarında taleplerini haykırmak isteyenler. Bir yanda yasak, "işçi sınıfının kutsalı mı olurmuş" diye işçi sınıfına diyalektik materyalizm öğretmeye kalkanlar ve "ileri demokrasi" düzenlerinde, işçi sınıfının ve halkın anayasalarında yazdıkları haklarını kullanmak için hareket geçtiğinde tam bir gözü dönmüşlükle saldıranlar, diğer yanda bu faşist saldırganlığa karşı saatlerce direnen, barikat kuran on binler. Bir yanda "destan yazan" polisler, diğer yandan "abi beni bırakın" diyen polisler!

Biz bir kez daha 1 Mayıs vesilesiyle ülkemizdeki sınıf mücadelesinin gerçeklerini test ettik. Dünün mazlumlarının bugün muktedir olduklarında değişmediğine tanık olduk. "Mağduriyetleri" kendi çıkarları için başarıyla kullandıklarını yaşadık. Temel meselenin bir kez daha sınıfsal olduğunu tecrübe ettik. Bütün çelişkilerin kaynağının, ezen ve ezilen sınıflar olduğunu gördük. Ve üstelik biz bunu, bundan tam 42 yıl önce başı kasketli bir genç tarafından "herkesin gözü önünde yükselere bir bayrak çekerek" yaptık. Ve bunu yaptığımız için de öldürüldük!

18 Mayıs'ı unutma!

"Biz yollara düştüğümüzde ayağımızda 45 numara 'Çelik' marka lastik ayakkabı vardı. Sonra 7 kişiyle Kordinasyon kurduk, yürüdük ve düş-

tük. 'Baskına uğradığımızda ayağımızdaki ayakkabılarımız her ikisinin altı da topuğuna kadar yırtıldı. Ayakkabılarımız donmaya başlamıştı.'" (28 Şubat 1973, Amed, "Hapishaneden Mektup", İ. Kaypakaya, Bütün Eserleri, Umut Yayımcılık, s. 558) Ardından çoğaldık, düştük, kalktık ve yürüdük. Yine düştük, yine kalktık, yine çoğaldık yine yürüdük. Ayaklarımız ısrarla adımladı dağ başlarını ve sokakları. Hırsızlık yapmadık, çalıp çırpmadık. Onların anladığı manada inancımız olmasa da dürüsttük. Alnımız secdeye değmese de, cem dönmeyip, haç çıkarmasak da, harama el sürmedik. Bu onların akıllarının almadığı ve asla anlayamayacakları bir şeydi. Her daim dik durduk. Hata yaptığımız zamanlar da oldu, başımızın öne eğildiği. Ama her zaman halka karşı açık olduk. Dürüst ve namusluca davrandık. Her zaman işçinin, köylünün, mazlumun, ezilenin, hor görülenin, yoksulun yanında olduk.

Onlar her zaman bize 3-5 çapulcu dedi. "Şaki"lerdik onların indinde, "eşkiya"ya çıkmıştı adımız. En iyi ifadeyle talebeydik. Bugün "şaki"ler "terörist"e evrildi. Bazen vandal olduk, bazen "Gezi"ci ama her daim "çapulcu" kaldık.

Bunların önderleri, komünizmle mücadele dernekleri kurup halk düşmanlığı yaparken, vaizlik kadrosundan imamlık yapıp maaş alıyordu. Bir diğeri memuriyet kadrosunda hizmet ediyordu. Bir diğeri ise üniversite kadrosunda olmasına rağmen, arabasıyla faşist katillere cephaneye taşıyordu. Onların bugününün "usta"sı; bir yandan Akıncılık adı altında, İslamcı söylemlerle halk düşmanlığı yapıp, top peşinde koşup, tüccarlığa adım atarken; 1 günlük Metris konukluğundan 12 Eylül mağduriyeti yaratıp oy devşiren; bizim önderlerimiz darağaçlarında, Kızılder'e'de, Amed işkencehanelerinde halka bağlılıklarının somut pratiklerini gösterdiler ve öldüler. Daha ne olsun!

Üstelik bizim önderlerimizin sırtında parka, ayağında yün çoraplar varken; bir yanları işçi, bir yanları köylü, bir yanları öğrenciyken, kafa yordukları hep ülkenin sorunlarıydı. Halkın yoksulluğu ve yoksunluğu. Bu sorunların nasıl çözüleceği, halkın geleceğinin nasıl daha iyi olacağını düşündüler. Bunların önderlerinin düşündükleri ise, halkı nasıl soyarım, nasıl yolsuzluk, hırsızlık yaparım ve üstelik de bunları nasıl halka "mağduriyet" olarak pazarlarımdır.

Bizim önderlerimiz, kadrolarımız, devrimcilerimiz halk için toprağa düşerken; bugün onların önderleri paracıklarının sıfırlama telaşındaydı. Ve evet bizim önderlerimizin hedefi de parayı sıfırlamaktı. Ama bunu öyle bunların "usta"ları gibi telefonda kısık sesle değil, açık açık söylediler. Üstelik sadece söylemekle kalmadılar. Bu

Her taraflarından pislik akarken, düzenleri dikiş tutmazken, tutup devrimcilere acemice de olsa saldırmak ancak ve ancak gücsüzlüğün, zavallılığın ürünüdür. Haksızlığın, meşru olmamanın çaresiz çırpışlarıdır bunlar.

işin teorisinin yapıp ellerine silah alıp, yollara düştüler.

Biz yırtık ayakkabıyla adımladık dağ başlarını, yırtık ayakkabıyla düştük yere ve ardından yine yırtık ayakkabıyla yürüdük. Tarih buna fazlasıyla tanıktır. Ensemizden tek kurşunla vurduğumuzda da Agos önünde yırtık ayakkabımız. Şimdi adımladığımızda dağları, -ayağımızdaki mekap bazen sıkısa, bazen vursa ve bazen de yırtılsa da yürümeye devam ediyoruz. Şehrin sokaklarında, barikat başlarında, direnirken düşmana aynı ayakkabıları giyiyoruz.

Bundan 41 yıl önce bütün "mal varlığımız" ortadaydı: "... Kafasında askeri parka, altında ceket, kazak ve diğer elbiselerin bulunduğu, paçasında üst üste giyilmiş üç tane pantolon, ayağında bir çift beyaz yünden yapılmış ve köylerde elle örülen çorap ve onun üzerinde naylon çorap, ayağında bir çift 45 numara Çelik marka lastik ayakkabının bulunduğu müşahade edildi.... 29 Ocak 1973" (Age, s.553)

Yollara düştüğümüzde, kışın çetin, mücadelenin sert geçeceğini biliyorduk. O nedenle sıkı giyindik. Üst üste üç pantolondan tüm maddi zenginliğimiz. Ayaklarımız üşüyordu en çok. Bu nedenle 45 numara giyiyorduk. Yün ve naylon çorabı üst üste giyince ancak uyuyordu ayakkabı! Ama yine de üşüyordu ayaklarımız ve bu nedenle durmadan, duraksamadan yürüdük. Ama yine de dondu ayak parmaklarımız. Kesildi.

Onun yoksulluğu zenginliğinden di! Zenginliği ileriye sürdüğü tezlerdi ve ülkemizde "ihtilalci komünizmin temsilcisi"ydi. Bu nedenle işkencede katledildi ve cinayetine "intihar" süsü verildi. Katledildi çünkü bugün meydana çıkan işçi sınıfının önderliğinde, köylülüğü temel alan bir gerilla savaşını dillendirdi. Katledildi çünkü sadece Türk değil, aynı zamanda Kürt, Ermeni ve diğerleriydi. Katledildi çünkü Alevi, Hristiyan ve diğerleriydi. Özcesi tepeden tırnağa sınıfsal bir bakış, ülkemizin somut gerçeğine çözümdü! Kaypakaya'nın zenginliği ve bizlere bıraktığı miras buydu ve işte tam da bu nedenle katledildi.

Kolay iş değildir hem yoksul olup hem zengin olmak! Bir yanda olanaksızlıklar, diğer yanda tepeden tırnağa örgütlenmiş faşist bir devlet aygıtı! Tam bir zıtlık. Keskin bir çelişki. Bedel ister, yürek işidir ve cesarettir. "Günce"dir. Çünkü Kaypakaya her daim 18 Mayıs'tır bu topraklarda!

"Şaki"lerdik onların indinde, "eşkiya"ya çıkmıştı adımız. En iyi ifadeyle talebeydik. Bugün "şaki"ler "terörist"e evrildi. Bazen vandal olduk, bazen "Gezi"ci ama her daim "çapulcu" kaldık.

"Baykal damadına sahip çık!"

H. Merkezi: Antalya Organize Sanayi Sitesi'nde bulunan **Anteks İplik Fabrikası**'nda çalışan 1200 işçi geçtiğimiz Eylül ayında işten çıkarılmış, ödenmeyen kıdem ve ihbar tazminatları, içeride kalan 5 maaşları, 2012 yılından kalan ikramiyelerini alabilmek için direnişe geçmişlerdi.

10 Mayıs günü, 300 Anteks işçisi fabrika önünde barikat kurup ateşe vererek haklarını almadan ayrılmayacaklarını; gerekirse fabrikayı ateşe vereceklerini belirterek, saatlerce beklemenin ardından fabrika içindeki makineleri ateşe verdiler. Fabrika önünde polis ve jandarmanın saldırı hazırlıklarına karşı işçiler baret ve maskelerle kendilerini koruma altına alırken polisin müdahalesi halinde fabrika içindeki sanayi tüplerini patlatacaklarını belirttiler.

Saat 19.30 sıralarında Döşemealtı Kaymakamı Mehmet Baygöl işçilerle görüşmeye gelerek işçilere eylemi bitirmelerini söyledi. Ancak işçiler haklarını almadan direnişlerini bitirmeyeceklerini bildirdiler. Anteks Fabrikası'nın sahibinin CHP'li **Deniz Baykal**'ın damadı **Halil Ataman** olduğu öğrenilirken, işçiler **"Baykal damadına sahip çık"** sloganı atıyorlar.

Zorlu Center'da işçiler kazandı

H. Merkezi: İstanbul-Beşiktaş'ta bulunan **Zorlu Center**'de iki aydır ücretlerini alamayan **inşaat işçileri**, 5 Mayıs günü iş bırakmış ve şantiyeyi işgal ederek direnişe başlamışlardı. İşçiler, direnişlerini, 5. gününde kazanımla sonuçlandırdı. Kazanımın ardından işçiler adına açıklama yapan **İnşaat İşçileri Sendika Girişimi**, yaptığı açıklamada patronların direnişin ilk günlerinden beri kendileriyle görüşmeye ve pazarlık yapmaya çalıştıklarını söyledi.

Açıklamada ödenmeyen ücretlerinin direnişin 2. gününde yatırılmasına rağmen **"İşçi arkadaşlarımızın tazminatlarında iyileştirme yapılması için direnişimizi uzatmaya karar verdik. Patronlar yıllardır sözleşmede yaptıkları oyunlarla işçinin ücretlerinden düzenli olarak çalışıyorlardı. İşte biz de buna karşılık kıdem tazminatında bir iyileştirme farkı ödenmesini istiyorduk"** denilerek taleplerinin tamamının Cuma günü karşılanması ile birlikte direnişin sonlandırıldığı vurgulandı. İşçiler, son olarak, **"İnşaat işçisinin haklı ve onurlu mücadelesi bundan sonra da devam edecek"** vurgusuyla açıklamalarını sonlandırdı.

"Söz, yetki, karar hakkımız için; Herne ser kar!"

Mersin: Milli Eğitim Temel Kanunu'nda çıkan "dershaneler yasası", can yakmaya devam ediyor. Yasanın her maddesi ayrı bir hak gaspı iken, özellikle yöneticilerin seçim yetkisinin kayıtsız şartsız valiliğe devredilmesi üzerine Eğitim-Sen bir kampanya başlattı. **"Yöneticilerimizi seçiyoruz"** şiarıyla yürütülen kampanya üzerine Eğitim-Sen Mersin Şubesi Başkanı Sinan Muşlu ile sohbet ettik. Muşlu, süreci özetleyerek; söz, yetki, karar hakkı mücadelesinin önemine değindi.

- Bu kampanya nasıl ortaya çıktı?

şenleri (öğretmenler, öğrenciler, okul görevlileri, okul aile birliği) seçsin dedik.

- Çalışmalar nasıl gidiyor?

- KESK olarak zaten hep "Söz, yetki, karar hakkı" için mücadele ettik, şimdi de bunun için süreç işletiyoruz. Sınav, mülakat gibi yöntemlere de karşı çıkıyorduk fakat en azından bir kıstas kullanıyorduk. Şimdi ortada bir kriter de yok. Valiye tüm yetki veriliyor bu şekilde. Bu plana karşı biz de Eğitim-Sen olarak tüm bileşenlere çağrı yaptık. Biz bu çağrıyı yaptıktan itibaren diğer tüm sendika üyelerine de mal

- Muhtemelen onlar da katılımın bu kadar yüksek olacağını tahmin etmiyordu. Ayrıca diğer sendikalar da üyelerini arayıp, seçimlere katılmamaları yönünde baskı yapmaya başladı. Bu sayede diğer sendikalar içinde de emekçiler tartışma yürütebilirler.

- Katılım oranının bu kadar yüksek olmasının sebebi nedir?

- İlk olarak, insanlar bu uygulamanın anti-demokratik olduğunu biliyor. İkincisi de; AKP'nin o çok "önemsediği" seçimlerin, emekçilere geldiğinde uygulanmadığını gördü halk. Güya seçim uygulanıyor fakat her türlü hırsızlık, yolsuzluk yapıyor. Bunlar gizli kalıyor artık. Bu çelişki, emekçiler ve egemenler arasındadır. Bu çalışma sadece bugün değil, önümüzdeki süreçte de tartışılmalıdır.

olmaya başladı ve katılım beklediğimizin de üstünde oldu.

Okul okul gezdik (Mersin okullarının 1/3'ü). 5-8 Mayıs tarihleri arasında 'kendi yöneticilerimizi seçiyoruz' çağrısıyla seçimlere gittik. Okullarımızda hangi sendikaya üye olurlarsa olsunlar, tüm bileşenlere seslendik. Şu ana kadar elimize gelen bilgilere göre diğer sendikalara üye olanlar ya da hiçbir sendikaya üye olmayanlar da yoğun biçimde katıldı. Örneğin bizim üye sayımızın % 30 olduğu bir okulda katılım oranı % 95.

- Hizmetliler ve öğrencilerin katılım oranı nasıl?

- O konuda da bir düzey tutturabildik fakat hala arzuladığımız düzeye ulaşamadık. Elimize henüz net bir rakam ulaşmadı. Resmi belgeler elimize tamamen ulaşınca paylaşacağız.

- Devletin tutumu nasıl?

- Çalışmamızın son günü olan 8 Mayıs itibarıyla Milli Eğitim'den baskılar gelmeye başladı. Okul müdürleri, çalışma yürüten arkadaşlarımıza, yaptıklarının yasal olmadığı iddiasıyla engel olmaya çalışıyor. Biz de bu tür sorunların yaşandığı okullara müdahale ediyoruz. Fakat sendikal örgütlenmeden aldığımız güçle arkadaşlarımız, hiçbir baskıya boyun eğmeden, vazgeçmeden çalışıyor.

Biz bu çalışmayla sadece eğitim emekçilerinin değil, tüm emekçilerin söz/yetki/karar hakkı için mücadele ediyoruz. Bu hakkın yasal güvenceye alınması için, sokakta verilen mücadelenin hukuksal alana taşınması gerekir.

- Bu baskılar neden çalışmanın son gününde geldi?

- Bu kampanya ne kadar sürecektir?

- Resmi sonuçlar elimize geçtikten sonra; hangi okul bileşenleri kimi seçmişse (seçilenin hangi sendikadan olduğunu da göz ardı ederek), tüm sonuçları valiye götürüp seçimlerin böyle yapılması gerektiğini söyleyeceğiz. Sonuçları ayrıca kamuya ve basınla paylaşacağız.

- Nasıl bir sonuçla kendinizi başarılı sayarsınız?

- 300 civarındaki okulun % 50'sinde başarılı olursak, bu kampanyayı tam anlamıyla başarılı sayarız.

- Bu sonuçlar, tüm halkın kendi iradesinin hayata geçmesine olan özlemini de gösteriyor. Gezi İsyanı sürecini de göz önüne alacak olursak; bu sürecin katılım üzerinde etkisi nedir?

- Biz, halkın örgütlenmeye olan ihtiyacının farkındayız. Bu sonucu bu ihtiyaca bağlayabiliriz. Dolayısıyla biz tüm halka örgütlenme çağrısı yapıyoruz. "Yöre dernekleri, öğrenci dernekleri, sendikalar, nereyi buluyorsanız örgütlenin" diyoruz. Neresi olursa olsun, yeter ki örgütlü olun! Ancak o zaman söz/yetki/karar hakkını kazanabiliriz. Gezi'ye gelecek olursak, büyük bedeller ödenerek toplumun bilincinde sığrama yarattı, yaratmaya devam edebilir. Buralarda bizler devreye giriyoruz. Bu dinamikleri bizim bu çalışmalarımız gibi araçlarla güçlendirirsek çok daha faydalı bir iş ortaya çıkar.

- Eklemek istediğiniz bir şey var mı?

- Tek söylenecek şey; çalışmak, çalışmak, çalışmak. Herne ser kar!

“İhale bitti diye, bizim direnişimiz de bitmiyor”

Ankara: Muğla'da bulunan Kemerköy, Yeniköy ve Yatağan termik santrallerinin özelleştirilmesine karşı 10 Nisan'dan beri Özelleştirme İdaresi Başkanlığı önünde bekleyişi sürdüren işçilerden **Zeki Özcan** ile Özgür Gelecek gazetesi olarak bir röportaj gerçekleştirdik. Özcan 2000'lerde henüz işe yeni başlamışken özelleştirme karşıtı eylemler de başlamış ve o yıllardan günümüze de bu mücadelenin içerisinde yer almış bir işçi.

- Ne zamandır buradasınız?

- Salı günü geldim buraya. Buradaki süreci canlı tutmak için grup grup geliyoruz. Bu tür yerlerde çok kitlesel bir şekilde bulunmanın anlamı yok. Bugün ben gidiyorum, yarın başkası geliyor, öbür gün de başkası geliyor ama sonuçta burada Yatağan işçisi olarak bulunuyoruz.

- Direnişte son durum nedir?

- İhale süreci büyük ihtimal bu hafta bitti. İhaleyi önümüzdeki hafta içindeki bir gün bekliyoruz ama ne zaman olur bilmiyoruz. İhale bittikten sonra artık direnişlerimize, kendi işyerimizde devam ederiz. İhale bitti diye burada bizim direnişimiz bitmiyor.

- İhale sonuçlandıktan sonra ne yapmayı düşünüyorsunuz?

- Üretimden gelen gücümüzü kullanacağız, işyerlerimizde üretimi bir taraftan devam ettiren bir taraftan da protesto edeceğiz. Yani “bakın böyle üretiyoruz, böyle devam ediyoruz ama bizler protesto ediyoruz” şeklinde yaklaşacağız. “Ya hep beraber ya hiç birimiz”, öyle yani üretimden gelen gücümüz var, bu gücümüzü devamlı kullanacağız,

gerekirse durduracağız üretimi. Kendisini savunan bir insan ne yapması gerekiyorsa, bütün her şeyimizi, alternatiflerimizi, araçlarımızı, gereçlerimizi, fikrimizi belirleyecek her türlü materyallerimizi kullanacağız. Fikrimiz bir materyaldir, sloganımız bir materyaldir, direnişimiz bir materyaldir. 2000 yılında da böyle bir özelleştirme oldu onu püskürttük biz, oradaki mücadelemize güvenerek buradayız. Püskürteceğimize inanıyoruz ama özel-leştirme hükümetin politikası, sadece Türkiye Cumhuriyetinin hükümetinin değil artık dünyadaki ülkelerin politikasıdır.

- Gününüz nasıl geçiyor?

- Sabah geliyoruz burada çadırı oluşturuyoruz, kahvaltı yapıyoruz. Çorbalarımız geliyor, onları içiyoruz ondan sonra bir çay ortamımız oluyor. Sonrasına buraya gelenlere bilgi veriyoruz, onların fikrini alıyoruz. Onlar görüşlerini söylüyor bizler de ne düşündüğümüzü anlatıyoruz. Akşam genel merkezimize gidiyoruz orada akşam yemeğimizi yiyoruz, yemeği yedikten sonra günlük hayat başlıyor artık. Misafirhanemiz var, orada kalıyoruz. Bir gün böyle geçiyor burada.

- Burada sürekli polis barikatı var, geçtiğimiz günlerde size karşı saldırılar gerçekleşti, şu an durum nedir?

- Ben üç gündür buradayım. Burada bulunduğum zaman zarfı içerisinde herhangi bir taciz, bir müdahale görmedim.

Olsaydı bir şekilde paylaşırdık. Ancak geçen zaman diliminde oldu.

- Şu anda direnişte olmanız Yatağan'ı nasıl etkiledi?

- 29 Aralık'ta da bir miting yaptık 30 bin kişi vardı, bir hafta öncesine başbakan geldi başbakanın bile o kadar kalabalığı yoktu. Orada kendi güvenliğimiz kendimiz sağladık, bir tane bile kaldırım taşı yerinden oynamadı. Grubumuz vardı, Grup Sıla konser verdi. Geçen yıl 14 Ocak'ta yine bir taşeron getirmek istedikler. O ihaleyi de püskürttük, geri adım attırdık ve bugün de yeniden püskürteceğimize dair umutlar var. Orada mücadele verdik, orada da on binler vardı. İhaleyi yapmaktan vazgeçirdik. Elbette sistemin bizlere ne kadar zorlu bir mücadeleyi dayattığının farkındayız ama mücadelemiz sürecek.

- Okurlarımıza gazetemiz aracılığıyla söylemek istediğiniz bir şey var mı?

- Ülkenin geleceği için direniyoruz, yeni nesiller için direniyoruz. Derdimiz iş ekmek değil, ülkedeki eşitsizliğe karşı mücadeleyi biraz daha değer vermesini istiyoruz.

Aliağa Belediyesi'nde belediyenin zarar ettiği gerekçesiyle 104 taşeron işçi işten çıkarıldı. Buna tepki olarak işçiler işlerinin tekrar iade edilmesi için direniş çadırı kurarak direnişe geçtiler. Bizler **Özgür Gelecek okurları** olarak hem direnişçilere destek olmak hem de seslerini kamuoyuna duyurmak için 10 yıldır Aliağa Belediyesi'nde taşeron işçi olarak çalışan **Halis Gülerler** ile röportaj gerçekleştirdik.

- Burada yaşanan süreç hakkında bize kısa bilgi verebilir misiniz?

- 7 Mayıs'ta işyerine girmek için kart bastığımda iş akdimin feshedildiğini öğrendim. İşten çıkarılma sonucu biz de belediyenin önünde toplandık. Aliağa Emek ve Demokrasi Güçlerini de çağırarak bir toplantı aldık. Toplantı sonucunda Aliağa Belediyesi'ne giderek görüşme talep ettik. Daha sonra belediye başkanı ile görüştük. 2 saat

“Ya ekmeğimizi verecek ya verecek!”

süren görüşmede bizi işten çıkarmalarının gerekçesini sorduk. Bu kadar insanın işten çıkarılması bir nedeni olmalıydı.

“Toplumun vicdanını sızlatan bu olayı nasıl gerçekleştirdiniz?” diye sorduk. Başkan bize çeşitli sebepler sundu. Göreve gelmeden önce bankamatikçileri işten çıkaracağını söylemişti. Meğer başkanın bankamatikçiler olarak kastettiği insanlar bizlermişiz. Meğer kastettikleri insanlar Aliağa'da çöp toplayan, parke döşeyen işçiymiş. Bu durum karşısında bizler de şaşırдық.

Daha sonra başkan belediyenin zarar ettiğini, maaşları ödeyemeyeceğini, sıkıntılı bir dönemden geçtiklerini belirterek tasarruf amacıyla bizi işten çıkardığını söyledi. Tasarrufa gitmek istediğini söyleyen başkan, belediye meclis toplantısında 30 trilyon borçlanma talep ediyor. Buna gerekçe olarak da 18 tane kadrolu işçi ve bir o kadar da memur alacağını gösteriyor. Borç batağında olan bir belediye başkanı bir taraftan tasarrufa gidip bizi işten çıkarıyor, diğer taraftan 30 trilyon borçlanmak için belediye meclisinden yetki istiyor.

Gülerler'le gerçekleştirdiğimiz söyleşi-

nin ardından Aliağa'daki sürece dair başka bir işçiye de düşüncelerini sorduk, onu aktarıyoruz.

- Sizi işten tasarrufa gidecekleri için çıkarıldığı söyleniyor, bunun gerçekliği var mı?

Diren/işçi: Asıl amaçları tasarruf etmek değil. Çünkü talep ettikleri 20 tane memur kadrosu çıkarılan işçilerin iki-üç katı maaş alıyorlar. Tasarruf etmek bu ise tamamen yalan. İkincisi aynı gün 104 tane işçi çıkarıp Şakran'da kendine yakın 30 işçi almış.

- Sizin Alevi ve Kürt olduğunuzdan kaynaklı işten çıkarıldığınız söyleniyor. Siz ne düşünüyorsunuz?

- İşçi kıyımının sağı-solu, doğusu-batısı olmaz. Ama şu da bir gerçektir ki, bizim bu yaşadığımız tesadüf değil. Malatya'dan bu tarafa çıkarılan işçi yok. (Yanında bizi dinleyen ve diğer işten çıkarılan işçilere memleketlerini soruyor. İşçilerin çoğu Kürt.) Yani bu tesadüf değil! Biz ekmeğimizi geri istiyoruz ve alana kadar mücadelemize devam edeceğiz. Ayrıca bizden ne kadar korktukları ortada. Şimdiye kadar görmediğim TOMA'yı, akrebi gördüm. Ama bizi onlarla korkutamazlar. Burayı TOMA'yla, polis mi yönetecekler? Bizim üç gün sonra eve gideceğimizi sanıyorlar. Bu böyle gitmez, ya ekmeğimizi verecek ya da verecek.

(İzmir ÖG okurları)

Fındıkta “don”la gelen rekor

H. Merkezi: Mart ayının sonlarına doğru gerçekleşen don ile birlikte fındık fiyatı tüm zamanların en yüksek seviyesine ulaştı. Ordu ve çevresinde yaşanan don ile birlikte, fındık, serbest piyasada kilogramı 11 liraya çıktı.

Yıllardır fındık fiyatlarının 6-7 lirada seyretmesinden rahatsız olan üreticiler, emeklerinin karşılığını alamamaktaydı. Bu yıl fiyatlar istedikleri seviye ulaşmış, fakat dondan etkilenen köylüler, doğal denge gittikçe bozulması nedeniyle gerektiği kadar üretim yapamadıkları için yine mağdur olmuş oldular.

İflas eden tarım...

H. Merkezi: Tarım ve Gıda Bakanlığı, TMO'ya 2016 yılına kadar toplamda 4 milyon tonu aşacak olan buğday, arpa, mısır ve pirinci sıfır gümrükle ithal etme yetkisi verdi. Bakanlar Kurulu aldığı bu kararla kabullenmediği kuraklığı bir bakıma tescil etmiş oldu.

Dünya genelinde yaşanan bir kuraklığın, su azlığı çeken bir ülke olan Türkiye'yi teğet geçmesini de beklemek elbette bir akıl tutulması olurdu. Ekolojik tarım uygulamaları yerine kimyasala ağırlık verilmesi ile de birlikte doğal denge bozulmakta ve yıkım getirmekte. Ülke tarım politikalarının da uluslararası finans kuruluşlarının telkin ve yaptırımlarına terk edilmesi ile birlikte sektörün örgütleri, çiftçi sendikaları kapının dış mandalı konumuna getirildi.

Dersim'de "TC"avüze karşı eylem

Dersim: Dersim'de yakın zamanda iki çocuğun cinsel taciz ve tecavüze maruz kalması üzerine 5 Mayıs günü ilk olarak Dersim Özgürlük Heykeli önünde biraraya gelen **Dersim Kadın Platformu** son dönem yaşanan cinsel taciz ve tecavüzlere karşı bir basın açıklaması gerçekleştirdi.

Bu eylemin ardından diğer eylem de Sanat Sokağı'nda biraraya gelen **Devrimci Güç Birliği** tarafından gerçekleştirildi. Çocuklara yönelik cinsel saldırılara karşı Seyit Rıza Meydanı'na yüründü. Meydanda yapılan eylemde HDP il başkanı ve Eğitim-Sen başkanı açıklama yaptı.

Çocukların katili AKP'nin polisi

H. Merkezi: "Barış süreci" adı altında T. Kürdistanı'nda karakol yapmadık yer bırakmayan devletin samimiyetsizliğini protesto eden Wan'ın Xaçort mahallesinde, gençler yola barikat kurdu. Çok sayıda TOMA ve zırhlı araçla saldıran polise karşı saatlerce direnen gençliğe çevredeki halk da destek verdi.

Ara sokaklara giren polisin gözaltına almak için özellikle hedef belirlediği çocuklar vardı. Polis 7 yaşındaki çocuğu silah çekerek ve darp ederek gözaltına aldı. Ev ve işyeri sular altında kalan ve camları atılan plastik mermilerle kırılan **Gülizar Özalp** adlı mahalle sakininin polisler tepki göstermesi üzerine TOMA'dan sıkılan tazyikli su ile 50 yaşlarındaki kadın hedef alındı. Çocuk katillerine, istismarcılarına karşı "gönlü idamdan yana olan" başbakanı seslenmek gerekirse eğer; "destan yazarak", Amed'de çocukları taciz eden, Wan'da 7 yaşındaki bir çocuğu silahla gözaltına alan polisler söz konusu olunca gönlü nerede acaba?

Rezan Zuğurlu için Taksim'de eylem

İstanbul: Ülkenin en genç belediye başkanı olan Amed Lice Belediyesi Eşbaşkanı **Rezan Zuğurlu** hakkında "örgüt üyesi olmamakla birlikte örgüt adına suç işlemek"ten 4 yıl 2 ay hapis cezası verildi. Bu kararın ardından 8 Mayıs günü Galatasaray Lisesi önünde biraraya gelen **HDK İstanbul Gençlik Meclisi** "Rezan irademizdir" diyerek bir eylem düzenledi.

"Bu ceza gençlere, kadınlara, Kürtlere, demokrasi ve özgürlüklerden yana olan herkese dönük bir saldırıdır" denilen eylemde "İradene, sesine, yoldaşına sahip çık", "Diren Lice, İstanbul seninle" sloganları atıldı.

"MAŞALARI DEĞİL FAİLLERİ İSTİYORUZ!"

*On iki Eylül'de,
Öleli oluyor beş ay kadar
On dört yaşında bir oğlum
Büyümez ölü çocuklar
Saçları yandı ateşte,
Bir avuç kül oluverdi
Külü havaya savruldu
Büyümez ölü çocuklar*

(Hasanın babası Burhan Marangoz)

Amed: Bir babamın yaşadığı acıyı çok iyi anlatıyor bu sözler... 12 Eylül 2006 tarihinde Amed Koşuyolu Parkı'nda Türk İntikam Tugayları (TİT) tarafından gerçekleştirilen 2'si bebek, 6'sı çocuk 10 kişinin yaşamını yitimesine neden olan bombalı saldırının 8. yılına yaklaşırken aileler acılarını hala dün gibi içlerinde hissediyor.

Olaydan yaklaşık 3 yıl sonra faili oldukları iddiasıyla yakalanan 3 kişi yaptıkları savunmalarda kimi zaman olayı inkâr kimi zaman da itiraf etti. 17 Mayıs 2012 tarihinde sonuçlanan davada tutuklu yargılanan **Hikmet Topal** ve **Burhan Güneş'e**, 11 kez ağırlaştırılmış müebbet ve 216 yıl ağırlaştırılmış hapis cezası verildi. Bir diğer sanığa ise 12.5 yıl hapis cezası verildi. Verilen cezalarla ailelerin gözünü boyamaya çalışan yargı olayın perde arkasındakileri sır gibi saklarken, geç gelen "adalet" de ne yazık ki yine yerini bulmuyor. Emri verenlerin cezalandırılması gerekirken "maşa" olarak kullanılan kişilere ceza verilerek ailelerin gözü boyanmaya çalışıldı.

Özgür Gelecek gazetesi olarak Koşuyolu Parkı'nda, 14 yaşında yaşamını yitiren **Hasan Marangoz'un** babası **Burhan Marangoz**'la yaptığımız söyleşide adaletin olmadığını bizimle paylaştı ve "6 aylık bebekten ne istediler? Başbakan

diyor gönlüm idamdan yana, o zaman başbakan idam edilsin. Benim çocuğumdan ne istediler? Bana failini getir, emri veren kim, bana bunları getir, maşaları getirme" dedi

"Benim çocuğumun günahı neydi?"

"12 Eylül'de hayatımız zindan oldu. Benim akrabam polis olsa kanını içsem doymam, çünkü beni yaktılar, buradakileri, aileleri yıktılar. Ben bu ülkeye askerlik yaptım, benim ilk göz ağrımı aldılar. Benim çocuğumun, diğer çocukların günahı neydi? Herkesi yaktın parçaladın Erdoğan, söyle bu coğrafyayı alabildin mi? Oğlumun kolları yoktu, bacağı yoktu bir tek gövdesi vardı, siz buna dayanabilir misiniz? Başbakan buna dayanabilir mi? Vali bize para teklif etti ve hiçbir aile parayı almadı, ben de valiye dedim ki 'benim oğlum para mı ediyor? Sen bana Amed'i versen kabul etmem, bana failini getir, neden para teklif ediyorsun?"

"Çocuklarımız gökyüzüne uçtu"

"O zamanki Belediye Başkanı Osman Baydemir'in yanına gittik, ibret olsun diye, unutulmasın diye Koşuyolu Parkı'ndaki anıtın yapılmasını istedik. Oradaki yüzler gökyüzüne uçan çocuklarımızı simgeler. Çocuklarımızın hepsi gökyüzüne uçtu."

"Başbakanın idam edilmesi lazım!"

"Erdoğan'ın çocuk katillerine yönelik gönlüm idamdan yana cümlesini kurması bir vahşettir. Bizim için Berkin Elvan ya da katledilen diğer çocuklar birdir. Bir ülkede polis çocukları öldürüyorsa, Wan'daki gibi darp edip gözaltına alıyorsa o ülkeden hiçbir şey olmaz. Eğer Başbakanın gönlü idamdan yanaysa, senin polisin de idam edilsin, hak yerini bulsun o zaman. Ama Erdoğan polise idam veremez çünkü emri zaten Başbakan veriyor, o zaman onu da idam etmek lazım..."

"Benim oğlumun Başbakan katletti"

"Roboski Katliamı'nın emrini kim verdi, başbakan verdi. Koşuyolu Parkı katliamının emrini de sen verdin, benim oğlumun sen katlettin, en büyük idamı sen hak ediyorsun Erdoğan. Ben polislerin gözlerinin içine bakarak konuştum; 'sizin idam edilmeniz lazım, benim çocuğumdan ne istediniz, benim canımı neden benden kopardınız' dedim.

"Sizin cenazelerimize saygınız yok!"

"Ben oğlumun parçasını istiyorum. Yitip giden kolunu istiyorum. Başbakan oturmuş neyin hesabını yapıyor? Park'taki anıta gidiyoruz, çocuklarımızı anmaya gidiyoruz, polisler hemen gelip barikat kuruyor. Polisler gelmesin, bizim anıtımıza gelmesin, çocuklarımızın yanına gelmesin. Onlar bizi gözaltına almaya geliyor. Cenazelerimize saygıları dahi yok."

Hasan'ın mezarında yaptığımız söyleşide baba devletin katliamcı, ırkçı zihniyetini kınarken devlete artık hiç güveninin kalmadığını tekrar tekrar vurgularken "artık yeter, kundaktaki bebek bile zafer işareti yapıyor" dedi.

"Biz Anneler Günü kutlayamıyoruz!"

İstanbul: Cumartesi Anneleri Galatasaray Lisesi önünde yapılan oturum eylemlerinin 476. haftasında **Abdülkerim Kalkan**'ın akıbetini sordu. Gözaltında kaybedilen **Hayrettin Eren**'in kardeşi **İkbal Eren**, 1 Mayıs, 6 Mayıs Denizlerin idam edilmişleri ve 18 Mayıs İbrahim Kaypakkaya'nın Diyarbakır zindanında katledilmesini hatırlatarak, Mayıs ayının ölümler ayı olduğunu söyledi.

Pazar gününün de Anneler Günü olduğunu hatırlatan Eren, "Kayıplarımızın kemiklerine ulaşınca kadar, kayıplarımızın failerinden hesap soruncaya kadar anneler gününü kutlamayacağız" dedi.

"Hasta tutsak olmak çok daha kötü!"

İstanbul: İHD İstanbul Şubesi Cezaevi Komisyonu bu hafta 112. kez Galatasaray Lisesi önünde F oturumu gerçekleştirdi.

Yoğun yağmura rağmen hapishanelerde yaşanan gerçekleri anlatmak için yapılan eylemde **Ramazan Özalp** ve 10 tutsağın durumu anlatıldı. Açıklamayı İHD adına okuyan **Emine Küçükbumin**, hasta tutsak Özalp'in Adli Tıp Kurumundan, "hapishanede kalamaz" raporu almış olmasına rağmen Midyat İl Jandarma Komutanlığı'nın "toplum güvenliği için tehlikeli" yönündeki raporu nedeniyle infaz ertelemesinin reddedildiğini söyledi.

Açıklamanın ardından Gebze Kadın Hapishanesi'nden tahliye edilen Atılım gazetesi yazarlarından **Füsun Demirel**, "Hasta olmak kötü, ancak hasta tutsak olmak çok daha kötü" diyerek tutsaklardan getirdiği selamları söyledi.

Elimizden bir kaza çıksın artık

Kadına yönelik şiddetin çetele-sinde azalma yaşanmıyor. Her ne kadar konuya duyarlılıkta tam tersi bir azalış olsa da sadece 2014'ün ilk dört ayında, basın-dan toparlanan bilgilere göre, 90'ın üzerinde kadın katledildi. Bu tablo kendini Mayıs ayında da tekrarlamaya devam ediyor. Ancak bu kez aktaracağımız iki olayda da artık kadın katliamlarının "sıradanlaştığını" ve "normalleştirildiğini" görmekteyiz.

Geçtiğimiz günlerde İstanbul-Bağcılar'da "eşiyle şiddetli geçimsizlik yaşayan" bir adam, eşini sopayla döverek katletti. Vahşetin kendisi bir yana, tutuklanan katil şaşkınlıkla kendisini şu şekilde savundu: "Onu sopayla dövmüdim. Her zaman nasıl dövüyorsam öyle dövdüm. Yere düşüp fenalaştı. Onu hemen alıp hastaneye götürdüm. Ancak kurtulamadı. Çok üzgünüm!"

Adam haklı, beyler! Her zamanki gibi dövmüş! Ne çürük bir kadınmış ki, hemencecik ölüvermiş! Normalde kadın dediğin; çocuk doğuracak, bakacak, büyütecek; evine saçını süpürge edecek, sesini çıkarmadan eşinin (ya da herhangi bir yakınının, aile büyüğünün) buyruklarına boyun eğecek! Ha bir de, her gün dayak yiyecek, bununla da kalmayıp ölmeyi başaracak ve de eşini ölerken üzülme konusunda bırakmayacak!

Bir adamın, bir kadın katilinin bu kadar rahat cümleler kurmasının altında yatan; bir bütün toplumdaki ve devlet kurumlarından oluşan erkek egemen sisteminin kadına yönelik şiddeti meşru kılmış olmasıdır!

2 kadının katili adam, "kader kurbanı"ymış!

Diğer bir arsız katil ise 62 yaşın-

daki **Sefer "Bey"!** Sefer "Bey"; Roboski, Reyhanlı, Gezi İsyanı vb. süreçlerde bile halay çekmeyi becerebilenlerle dolup taşan Flash TV'de yayımlanan meşhur evlilik programı "**Ne Çıkarsa Bahtına**"ya katılır. **Hülya Bozkaya** tarafından sunulan programda Sefer "Bey"den kendisini anlatması isteniyor. Kadın katili, başlar kendini anlatmaya:

"5 ay iyiydik. Sonra hal ve hareketleri değişti. Aynı yerde oturduk, resmi nikah yapmamıştık. Çünkü yaşımız reşit değildi. Ama bana hiç tasvip etmeyeceğim hareketlerde bulundu. Kader kurbanı olarak elimden bir kaza çıktı." Sunucu şaşırır: "*Nasıl yani Sefer Amca ne yaptın kadına?*" diye sorar. "**Öldürmek zorunda kaldım, kader kurbanı oldum**" der Sefer "Bey".

Hapishaneden çıktıktan sonra yeniden evlenen Sefer "Bey", devamını anlatıyor: "*Paramı, her şeyimi verdim. Ancak zamanla, hal ve hareketleri hoşuma gitmemeye başladım. Bir de öğrendim ki kocasından daha boşanmamış, beni aldatıyor. Elimden bir kaza daha çıktı. Yine kader kurbanı oldum!*" Sunucu bir şok daha yaşar: "*Onu da mı öldürdün Sefer Amca?*" "**Olmasaydı iyiydi ama oldu! Artık ıslah oldum, akıllandım. Benimle hayatı paylaşacak, helal süt emmiş...**" diye devam etmeye çalışırken, neyse ki bu kadarına dayanamayan sunucu, "*Sen iki tane kadını katletmişsin. Ben sana nasıl bir hanım emanet edebilirim Sefer Amca? Lütfen şimdi programı terk etmeni istiyorum*" diyerek Sefer "Bey"i programdan kovar.

İlk "çığılı" biz atalım!

Sefer "Bey", 2 kadını katletmesi-

nin ardından bile bu denli rahat ve 3. evliliği için evlilik programlarının kapılarına dayanabiliyor. Aslında kimse tek başına bu pervasız kadın katilini suçlayamaz!

Burada kadına yönelik şiddetin, kadının hayatına kast edilmesinin normalleştirildiğini ve sıradanlaştırıldığını görüyoruz. En başta kadın katillerini, taciz-tecavüzçülerini yargılamayıp ödüllendirenler, şiddete uğradığı için devlet kurumlarına başvuran kadınları kolundan tutup şiddeti uygulayanın eline teslim edenler, kadını aşağılayanlar, kadına yalnızca 3-5 çocuk doğuracak bir canlı muamelesi yapanlar, "kadın mıdır, kız mıdır" ayırt edemeyenler, 13 yaşındaki bir kız çocuğunu istismar eden onlarca koca adamı, "çocuğun rızası vardı" diyerek serbest bırakanlar... hepsi, hepiniz suçlusunuz!

Hiç bıkmadan, usanmadan tekrar tekrar anlatacağız! Kadına yönelik şiddet normalleştirilemez ve sıradanlaştırılmaz! "Her zamanki gibi dövülürken" ya da "kader kurbanı" bir adamın "elinden çıkan kaza" ile ölen, öldürülen kadınlar olmak istemiyoruz. Hiçbir kadının da böyle ölmemesi için bize "çocuklarımızı çığılık atmaya öğretmemizi" öğütleyenlere inat, ilk önce biz çığılık atarak, sesimizi duyurmalıyız. İlk olarak biz "elimizden bir kaza çıkmasına" izin vermeli ve bizi sınırlayan erk kurallarını tek tek kırmalıyız.

Bunun tek yolu da; kadın katillerine, taciz-tecavüzçülerine ve onları besleyen, "rahatlatan" "topluma tekrar kazandıran" erkek egemenliğinin tüm kurumlarına karşı tek çare yine bizim bilinçlenmemiz, sokağa çıkmamız ve "dur" deme cesaretini kendimizde bulmamız!

7-8 Haziran'da kadın buluşmasıyla "sızıntıları" önlemeye...

Uzun bir süredir kadın çalışması konusunda yaşadığımız bir tikanıklık ve derinleştiremediğimiz birçok tartışma konusu var. İster istemez bu durum pratiğimize de yansıyor. Bizleri kadınlardan ve kendi kadın kimliğimiz konusunda yaptığımız cinsiyet bilinci çalışmalarından da giderek uzaklaştırıyor. Bu belirleme, bizim açımızdan çok yeni değil. Özellikle geçtiğimiz yıl Nisan-Mayıs ayında **EmeKadın** kampanyamızın gereken ilgi ve çalışmayı görememesiyle başlayan ivme düşüklüğümüz, Gezi İsyanı gibi kadınların isyanına dönüşen önemli bir süreçte kendimizi ifade etmekte geç kalışımızla hızlanmıştı.

Diğer taraftan özellikle Gezi'nin ardından örgütsüz ve çoğunluğunu gençlerin oluşturduğu milyonlarca kadın, kadın bilinci ve kimliği konusunda daha fazla tartışmaya başladı. İsyanın başlıca dinamiklerinden birinin toplumsal cinsiyet eşitsizliği, kadın bedenine dönük muhafazakar saldırganlık ve kadına yönelik şiddette yaşanan patlamalar olması da hem isyana kadın katılımına hem de sonrasında kadınlarda sokağa çıkma oranının artışına neden oldu. Ancak bu sokağa çıkan, muhalefet eden kadınların sayısı artarken ve ayrıca kadın cinayetleri ve kadına yönelik her türlü saldırganlık tavan yaparken, başta kendimiz olmak üzere kadın hareketinde bir durgunluk dönemi yaşandığı açıktır. Bu durgunluğumuz kabul edilemez!

Diyoruz ki, kadınlar bu duruma bir dur desin! Çünkü bir taraftan Gezi İsyanı'nda tutuklanan YDK'lı Elif Kaya'ya yönelik devletin cinsel saldırısı sonrası, 20 Kasım trans-lara karşı, 25 Kasım kadına karşı şiddete karşı mücadele günleri, Amed'deki taciz vakasına yönelik çalışmalarımız, Gebze'de tutsak kadınlara yönelik saldırganlıkla ilgili eylemliliklerimiz, 8 Mart sürecimiz vs. gelişmelerle aslında pratik anlamda çok da durgun olmadığımızı gördük. Ancak diğer taraftan Yeni Demokrat Kadın olarak en önemli özelliğimiz olan canlı tartışma ortamımızı yitirmeye başladığımızı da gördüğümüz ve bunun kaçınılmaz bir sonucu olarak durgunluk sürecine girdiğimiz açıktır. Biz bu canlılığı yeniden kazanalım ve kadınlar kendi politikasını kendisi üretsin istiyoruz!

İşte tam da bu nedenle bir buluşma örgütleyeceğiz. 7-8 Haziran'da İstanbul'da örgütlemeyi düşündüğümüz bu buluşmada amacımız çok konu ile boğuşmadan, derinleşen tartışmalar yürütebilmek... Bu yüzden de ilk olarak **7 Haziran'da** bir süredir toplumsal ve sokak mücadelesi haline getirdiğimiz kadına yönelik cinsel saldırılarla (taciz, tecavüz, istismar vb.) mücadelenin önemli bir ilkesi olan "**kadın beyanı esastır**"ı tartışmaya açmak; nedir, ne değildir ve nasıl hayata geçirmeliyiz gibi sorular ekseninde ele almayı hedefliyoruz.

8 Haziran'da ise bizim kadın çalışmamızın kısa bir tarih dökümünü yapma ve kurumsallaşma sorunlarımızı ele alma vb. konuları önümüze koyuyoruz. Nasıl kurumsallaşabiliriz? Yol ve yöntemleri nelerdir? Bu ve benzeri sorularla genişleteceğimiz ikinci günün sonunda ise önerileri ele alacağız.

Önümüze koyduğumuz bu çalışma kadar, bu çalışmaya hazırlık sürecimiz de bizim açımızdan oldukça belirleyici bir yerde durmaktadır. Çünkü bizler bu süreci geçtiğimiz yıl gerçekleştirdiğimiz kurultay hazırlık çalışmaları gibi (o kadar kapsamlı olmasa da, aynı çalışma tarzı ile) ele almalıyız. Kurultaya hazırlanırken belirlediğimiz konu başlıkları için atölyeler oluşturarak hazırlanmıştık.

Yine aynı çalışma tarzı ile bu konuları ele almalı ve tartışan, politikasını yaratan ve geliştiren yine biz olmalıyız. 4-5 yıldır bu konuda verdiğimiz emeğin sahibi yine biz olmalı ve dalga dalga genişleyen kadın isyanını kucaklayabilecek bir yerde durmalıyız. Çünkü toplumsal cinsiyet eşitsizliğine karşı verilen/verilmesi gereken mücadele, en az sınıf mücadelesi kadar boşluk tanımayan ve erkek egemen anlayışların sızabildiği bir mücadeledir. Şimdi bu sızıntıları engelleme zamanı!

"Tacizci ve tecavüzçü zihniyetten hesap soracağız"

23 Nisan 2013'te Newroz Parkı'nda öğrencisine cinsel istismarda bulunurken suçüstü yakalanan **Sabır Ceyhan** isimli öğretmenin davası 8 Mayıs günü, Diyarbakır 2. Ağır Ceza Mahkemesi'nde görüldü. Önceki duruşmada, Dicle Üniversitesi Tıp Fakültesi'nin mağdur çocuk için vermiş olduğu "*ruh sağlığı bozulmamıştır*" yönündeki rapor, mahkeme tarafından tüm itirazlara rağmen kabul edilmiş; ATK'dan rapor alınmasına ilişkin talepler ise reddedilmişti.

Çağrılmalarına rağmen davaya gelmeyen ve önceki duruşmada haklarında zorla getirme kararı verilen polislerin üçü bu kez **tanık olarak** dinlenebildi. Olayla ilgili olarak bir sene öncesine ilişkin anlatımlarda bulunan polislerin söylediklerinin tutarlı olmasına rağmen, mahkemenin ısrarla ayrıntılara ilişkin çelişiklere yoğunlaşması dikkatleri çekti.

Tanık beyanlarına ilişkin söyleyecekleri soru-

lan Sabır Ceyhan, "*Bunların hepsi yalandan ibaret ve Tefvik isimli polislin tezgahıdır. Beni zaten karakolda da saatlerce ayakta bekletip, şiddet uygulamışlardı*" diyerek tanık anlatımlarını kabul etmediğini söyledi. Çocuğun ailenin yaşadığı baskılar sonucu şikayetten vazgeçmesine ilişkin olarak "*ailenin sonunda gerçekleri anladığını*" iddia eden tecavüzçü Ceyhan, "*Benim çocuğuma bu yapılsa peşini bırakmazdım*" diyerek aileye bir de ahlak dersi verdi! Ceyhan'ın tutukluk halinin devamına karar verilirken, duruşma, davaya katılımı düşürmek amacıyla adli tatil olan 6 Ağustos'a ertelendi.

6 Ağustos'ta bu davanın takipçisi olacak ve Sabır Ceyhan şahsında tüm tacizci ve tecavüzçülerden, tacizi tecavüzü yeniden üreten bu zihniyetten hesap sormaya devam edeceğiz!

(Amed YDK)

HDP, HDK'nin siyasi temsilcisi mi?

Devrimci ve demokratik güçlerin, toplumsal hareketliliğin olabildiğince güçlü, kitlelerin sisteme muhalif temelde yaygın bir arayış içinde olduğu, hâkim sınıfların yaşadığı politik krizden dolayı kitlelerin kararlaşma eğilimi içinde seyreden derin güvensizliği ve biriken öfkesi "nasıl demokratik" bir muhalefet yaratılacağını da olabildiğince güçlü bir tartışmayı gerekli kılmaktadır.

Kapıya dayanan sorumluluk!

Kürt ulusal hareketinin silahlı ve silahsız biçimlerle yarattığı toplumsal muhalefet ve bunun sistemde yarattığı kriz özellikle Gezi İsyanı'yla birlikte ülke genelinde açığa çıkan yaygın ve kitlesel hareket, -ve evet bu durumun var olan krize yeni bir boyut katması-, tarihsel olarak devrimci ve demokratik güçleri, bu bağlamda sorumluluk al-

maya mecbur bırakarak bir arayışa itmektedir. Şimdi HDP ve HDK tartışmaları tam da bu arayışın en canlı ve dinamik mecrası konumundadır.

Ancak bu yerinde ve olumlu arayışın geçmişin hastalıklarını bünyesinde taşıyarak yapıldığını görüyoruz. Çok çeşitli ve farklı siyasal anlayışların, demokratik ve devrimci oluşumun ortak dert ve kaygısı, kitlelerin demokratik istem ve taleplerle örgütlenmesi ve seferber olmasıdır. Bu dert ve kaygının nasıl gerçekleşeceğine dair ise henüz rotasını bulmuş bir anlayış birliği yoktur. HDP'nin program ve hedefleriyle, bir asgari müşterek oluşturan yapısıyla bu süreci demokratik temelde karşılayabileceğine dair yaygın bir kanı vardır.

Bu görev, bu güçlerin ortak siyasi programla bir araya gelerek güçlerini

TV'de bu formülasyonu; "Önderlik, HDK'yi Halkların Demokratik Partisi'nin toplumsal zemini yapmak istedi. Eskiden olsa bir parti her şeye nüfuz ederdi. HDK'deki iki meclis HDP'nin tabanı olacak, siyasetini yapacak. HDP tüm toplumu örgütleyecek değil. Doğru bir örgütlenme ile toplumun bütün kesimlerinin kendisini örgütlemesini teşvik edecek, BDP de tabandan örgütlenecek. Her şeye gelip HDP karışacak. BDP, DTK örgütlenecek. Toplum kendisini tabandan örgütleyecek. HDP de onun siyasetini yapacak" şeklinde ifade etti.

Kürt hareketi, kitlelerin tabandan çeşitli biçimlerde örgütlenmesinin esas olması gerektiğini kuşkusuz kendi deneyiminden yola çıkarak bir kavrayışa varmıştır. Zira, legal Kürt siyasi partisi Kürtlerin silahlı mücadeleyle yaratılmış, oluşmuş örgütlülüğünün üzerine inşa edildi. Bu bağlamda, kendileri açısından örgütlenmeleri geliştirmenin, yeniden üretmenin yeni etkin bir aracı olarak rol oynadı.

M. Karasu, HDP tartışmasında yaptığı formülasyonda da özellikle tabanda örgütlenmeye dair, yani kitlelerin kendi gereksinimlerini, talep ve istemlerini söz yetki ve karar sahibi olarak yerinde ve yerel örgütlenmelerle gerçekleştirilmesi gerektiğini ifade ediyor. HDP'yi de bunun siyasi temsilcisi olarak ifade ediyor. Karasu tabandan örgütlenmeyi vurgulu bir şekilde ifade ediyor. HDK, DTK vs ile HDP'nin rolünü tasnif ederken bu ihtiyacın önemini açığa seriyor.

Ancak kendi ideolojik ve politik tutumuna uygun olmayan bir gerçeği göz ardı etmekten de kurtulamıyor. Kürtler dışında yaygın ve güçlü şekilde örgütlenmiş bir toplumsal kesimin olmadığını gözden geçiriyor ya da bunu dikate almıyor.

Bu bağlamda özellikle HDK'nin henüz bu yönde gözle görülür bir gelişme kaydetmediği, hatta tam tersine HDP'nin ete kemiğe bürünmesiyle birlikte HDK'nin adeta süresiz nadasa bırakıldığını görüyoruz. Ki HDP bileşenlerinin genel tutumu ve ideolojik yaklaşımı göz önüne alındığında, HDP çalışması içinde HDK'ye pek de gerekli ilgiyi göstermeyeceklerini şimdiden tespit etmek zor olmasa gerek. Bu bağlamda toplumun tabandan örgütlenmesi ve siyasi temsiliyetini bulması tek ayak üzerinden yürüyecektir.

Ki Karasu'da da, HDP-HDK ilişkisinde önce siyasi temsil sonra toplumsal örgütlenmenin yaratılması anlayışının izi vardır. Kuşkusuz bu Kürtler içinde kendi örgütlenmesinin yarattığı bir yanılsamadır. Bu bakış açısının örgütlü

gücün diğer toplum kesimlerini de sürükleyeceğine dair bir inançtan beslenmektedir. Ancak bu görev tanımında siyasi parti esas, kitle örgütlülüğü ise tali konumdadır.

Siyasi mühendisliğin dayanılmaz hafifliği!

Bu bağlamda esnek bir legal siyasi partiyle kitleleri örgütlemek ve tabanda kendini gerçekleştirmesini sağlamak şeklinde başka bir açıdan sorunun baş aşağı çevrildiğini görüyoruz. Kitlelerin henüz örgütlenmesinde bir aşama kaydetmeksizin, onun kendini örgütleyerek gerçekleşmesini sağlamadan, ona siyasi bir gömlek dikmek klasik bir siyasi mühendisliktir. Kitlelerin tabandan örgütlenmesi, sınıfsal ve demokratik temelde mücadeleye tutuşması, onun kendi siyasi kimliğini de tercih ederek kazanacağı bir süreci örgütleyecektir.

Kuşkusuz bu siyasi gömlek tercihi peşinen belirlenemez. Hele HDK tarzında bir örgütlenmede, yani farklı siyasi amaç ve programla hareket eden anlayışların varlığı göz önüne alındığında bu daha da gerçektir. Demokratik gereksinimler temelinde kitlelerin örgütlenmesi esas haline geldiğinde ve başarılı olduğunda zaten örgütlü olan bu toplumsal yapı, kendi siyasi temsiliyetini ve çıkarlarını gerçekleştirme ve tercihini belirlemede zorluk çekmeyecektir. Zira bu örgütlenmede kitleler bilinçli, siyasallaşmış, haklarının farkında olan bir yapıda olacaktır. Ama henüz örgütlenmemiş kitlelere, bunun esas olduğu noktada, onlara legal siyasi parti temsiliyeti yüklemek kitlelerin açığa çıkması gereken inisiyatifine peşinen siyasi blokaj yapmaktır. Bu da temel görevin, ihtiyacın ve sorumluluğun kavranmamasını getirecektir. Hiç kuşkusuz bu HDK'yi nefessiz, havasız bırakmaktır.

Bu bağlamda HDK'ye bir siyasi gömlek giydirmek yanlıştır. Ancak HDK içinde belli anlayışların, bir legal siyasi projede bir araya gelerek bu örgütlenmenin siyasi önderliğine soyunması ve yönlendirmeye çalışması doğal bir haktır. Ancak bu durum baştan HDK'ye HDP ipoteği koymayı hak haline getiremez. Hele öncelikle kitlelerin tabandan örgütlenerek, demokratik talep ve istemler doğrultusunda inisiyatifini açığa çıkaracak örgütlenme ihtiyacını gölgelemeyi hiç getirmemelidir. Bu esas göreve yoğunlaşarak, HDP'nin inşa edilmesi, bu projeye ilgi duyan HDK bileşenlerinin sorumluluğu olmalıdır. Aksi takdirde HDK, kitleleri örgütlemeye çekim merkezi olma işlevini göremeyecek, Kürtlerin ve ezen Türk ulusundan halk kesimlerinin ortak mücadelesinin, ortak bir örgütlenmede sağlanması görevinin baştan sakatlanmasına yol açacaktır.

Kitlelerin henüz örgütlenmesinde bir aşama kaydetmeksizin, onun kendini örgütleyerek gerçekleşmesini sağlamadan, ona siyasi bir gömlek dikmek klasik bir siyasi mühendisliktir.

Kitlelerin tabandan örgütlenmesi, sınıfsal ve demokratik temelde mücadeleye tutuşması, onun kendi siyasi kimliğini de tercih ederek kazanacağı bir süreci örgütleyecektir.

birleştirdiği bir legal siyasi partiyle yerine getirmek, zaten denenmiş ve maya tutmamış bir projedir. Zira, genel olarak kitlelerle asgari düzeyde bir ilişki ve örgütlenme düzeyi Kürt Ulusal Hareketi hariç yakalanmış değildir. Bu örgütlülük gücü olmaksızın sadece demokrasi programıyla yürütülecek legal siyasi parti çalışması Kürtler dışında "boş havuzda kürek çekmek" olacaktır. Devrimci ve demokratik mücadelede legal siyasi parti esasen sadece bir sonuç olmaktadır. Daha geniş kesimleri örgütlemenin, etkilemenin, kamuoyu oluşturmanın ve yeni kürsüleri kullanmanın bir aracı olmaktadır. Bunun reformist ya da devrimci bir kaygıyla ele alınması bu gerçekliği değiştirmiyor.

Tabandan örgütlenme mi, siyasal dayatma mı?

Bu bağlamda HDP'yi HDK'nın, DTK'nın vs. politik temsilcisi olarak formüle eden yaklaşımlara yakından bakmaya ihtiyaç vardır. KCK Başkanlık Konseyi üyesi Mustafa Karasu, Sterk

Emperyalizmin “Paralel”indeki AKP: “İstikrar”da Kararlılık, Uşaklıkta Israr!

Gezi İsyanı'nın sarsıntılarını büyüten ve politik mecrada havayı bir anda ısıtan 17-25 Aralık Rüşvet Ve Yolsuzluk Operasyonlarına dair süren tartışmalar, 30 Mart yerel seçimlerinin ardından gündemdeki popüleritesini yitirirken, gelinen aşamada özellikle son haftalarda yaşanan bir dizi gelişme, gözleri yeniden bu tartışmalara çevirmiş haldedir.

Sistemin bekasını yeni temelde üretmek ve emperyalizme daha rahat entegre olmak temelinde açığa çıkan egemen sınıflar arası dalaşa, seçimlerin ardından var olan tabloda AKP'nin onaylanmışlık hali, suları biraz olsun dindirirken kuvvetlerin ve safların değişimleri ve konumlanışları gündemdeki bir dizi gelişme ile de birleşerek uzun vadede ülke siyasetine yön verecek adımların ipuçlarını sunmaktadır bizlere.

Ancak tartışmaya girmeden önce bir noktanın altını çizmek gerekmektedir. Böylesi süreçler, özellikle de krizler altında debelenen ve temel karakteri istikrarsızlık olan bir sistem açısından değişkenlik taşımakta, hararet düzeyi bir anda artarken konumlanış ve pozisyon alışlar ve bu anlamda ittifaklar da çıkarlar temelinde sürekli güncellenmektedir. Cemaat-AKP geriliminde “kardeşlik” sürecinin birbirinin arkasında açık aramanın, birbirinin kuyusunu kazmanın pratikleri ile dolu olması bu konuda örnektir.

Bu nokta önemlidir. Zira tartışmanın devamında açacağımız şekli ile güncelde yaşanan AKP'nin Cemaat'le yaşadığı çatışmadaki “egemen” hali ve emperyalist güçlerin bu noktadaki konumlanışları da çeşitli değişimler içermekte, küresel emperyalizmin yaşadığı denklem kaymalarına paralel şekilde ülke siyasetinin görüntüsü de bu temelde ve bu istikrarsızlık karakteri ile şekillenmektedir.

AKP'nin “İnlerine Girme” operasyonu sürüyor...

Yaşanan gelişmeleri aktarmak gerekirse, yapılan görevden almalar ve binlerce kamu personelinin değişimi ile süren tasfiye hareketi AKP'nin hareket salahiyetini genişletmiş, Yolsuzluk Operasyonları ile açığa çıkan durum görece toparlanıyor gözükmektedir. Kuşkusuz ki, bunun istikrarlı ve uzun vadeli bir dönem olmayacağı nettir ancak sürecin AKP tarafından bu yöne baktığı aşıkardır. AKP bu noktada tasfiye hareketini sürdürerek yeniden bekasını üretmeye yönelirken, dağılan-bozulan yanlarını da toparlama gayretindedir.

Geçtiğimiz günlerde Fezleke tartışmaları ile güncellenen durum da bu yöne işaret etmektedir. Meclis TV'nin sansürüne takılan 4 eski bakan ile ilgili

fezleke görüşmeleri, AKP'nin de meclisin “müzmin” muhalefetinin de temel gündemi olurken, tartışma süreci bile tek başına sonucu ele vermektedir. TRT'nin sansürü ile kitlelerden gizleyen, Anayasal suç olmasına rağmen öncesinde fezlekeleri vekillere dağıtmayan bir pratik tutumun 9 AKP, 4 CHP, 1 HDP ve 1 MHP milletvekili ile kuracağı komisyonun ne gibi bir sonuç çıkartacağı ve “adaletin” ne yönde tescilli edeceği şimdiden bellidir.

Yine bu çerçevede değerlendirilebilecek bir diğer gelişme de Yargı alanında yaşanmış ve Yolsuzluk Operasyonları'nın TOKİ Dosyası'nda yargılanan 60 kişiye takipsizlik kararı verilmiştir. Verilen karar “Deniz Feneri olayında yolsuzluk yapanlar değil, olayı soruşturanlar yargılandı” şeklinde yorumlanırken delillerin çarpıtılabileceği uyarıları da yapılmaktadır.

Yine bir diğer aktarılması gereken mevzu ise, Cemaat lideri Fettullah Gülen'in iadesi meselesidir. Başbakan konu ile ilgili ABD yetkilileri ile görüşme gerçekleştirmiş ve yetkili makamlara başvuruda bulunmuş olsa da, böylesi bir iadenin kısa zamanda gerçekleşmeyeceği, özellikle de ABD ile AKP'nin arası açılan koşullarda, nettir ki ABD'li yetkili makamlardan iade olmasının zor olduğuna dair bir dizi açıklama da gelmiştir. Ancak Başbakan'ın “inlerine gireceğiz” çağrısının seçimlerden sonraki ilk adımı olarak sembolik anlam taşımaktadır.

Yine “inlerine girme” söylemine paralel, özellikle “dosta düşmana cevap” mahiyetinde diğer bir adım da, MİT'in Suriye'ye gönderdiği silah ve mühimmat dolu tırları durdurarak arayan 13 askere yönelik açılan kamu davası ve “müebbet hapis” istemidir. Demokrasi namına var olan tüm kırıntıların da tüketildiği “yeni” Türkiye resmi, egemen olma güdüsü ile saldırganlaşan AKP'nin ahval-i pür mealini tariflemektedir. İntikam dolu konuşmalarla ördüğü seçim sürecinden görece “onaylanmışlık” ile çıkan Başbakan Erdoğan'ın güç gösterisi mahiyetindeki bu pratiklerini ulusal ve uluslararası alanda gerçekleşen bir dizi değişimden ayrıksı durmadığı ise nettir. Emperyalistlere uşaklığı daha uygun koşullarda yeniden üretme çağrısı mahiyeti de taşıyan bu pratikler karşısında ülkemiz egemenlerinin ve emperyal güçlerin konum ve tutumları ise tartışmaya değerdir.

Rüzgar AKP'den yana esiyor...

Burada ilk altı çizilmesi gereken nokta, ABD'nin stratejik hedeflerine yeterli düzeyde cevap olamayan AKP'nin bu yetmezliği rafa kaldırma çabası içerisinde açığa çıkan Cemaat-AKP geriliminde düzeyin düştüğü gerçekliğidir.

Egemenlerin tüm bu tablo içerisindeki temel uzlaşma noktaları sistemin bekasını emperyalizme uşaklık temelinde üretmektir. Bunun yaşamlarımızdaki karşılığı; yaklaşan ekonomik kriz, artan sömürü koşulları, faşist baskının yükselişi ve ilerlemekten faşizme yakınlaşan bir “demokrasi” türevidir.

Bunda ise 30 Mart yerel seçimleri belirleyen pozisyonudur. Zira % 50'ye yakın oy alan bir parti ile gerilim yaşamak emperyal güçlerin kolay kolay göze alabileceği bir durum değildir.

Ek olarak belirtilmesi gereken mesele, AKP'nin özellikle ülkemizdeki komprador sermaye ile kurduğu grift bağlarıdır. Yaklaşık 12 yıldır tek başına iktidar olan ve devlete hâkim olma düzeyi ile geniş bir hareket salahiyetine sahip olan AKP, on yıllarca koalisyon hükümetleri ile iş yapmaya çalışan ülke egemen sınıfları açısından çekici bir tercih olma gerçekliğini korumaktadır. Bu nedenden dolayı ki Başbakan Erdoğan “faiz lobisi”ne yönelik ya da Gezi İsyanı sonrası açıklamalarında bu meseleye dair “istikrar bozulsun, koalisyon gelsin istiyorlar” şeklinde konuşmalarla abaya altından sopa göstermeyi tercih etmiştir. Yine bu tartışmada pay sahibi olan temel etkenlerden birisi de Rusya-ABD arasındaki gerilim ve Kırım'daki Rusya egemenliğidir.

2000'de Rusya Devlet Başkanı olan Vladimir Putin tarafından devreye sokulan “Rusya genişleme doktrini” etkisiyle de Rusya, küresel alanda etki gücünü artırırken, Çin'in rekor düzeyde büyüyen ekonomisi ile yarattığı etki alanı, ABD'nin stratejik hedefleri ile uyumsuzluk teşkil etmektedir. Bu anlamda ABD'nin 2010 yılında hazırladığı “Ulusal Güvenlik Stratejisi” adlı belge Çin ve Hindistan'a angaje olmayı ve Rusya'nın artan etkisiyle mücadele etmeyi temel hedef olarak tanımlamaktadır. İçinden geçtiğimiz süreçte de ABD ve AB'li emperyalistler Çin ve Rusya karşısında daralan pazarlarda toparlanma yaratmayı ve yaklaşan krize karşı ortak direnç geliştirmeyi tartışmakta ve bu çerçevede **Transatlantik Gümrük Birliği** örgütlemeye girişmektedirler. Bu noktada Türkiye misyon sahibidir.

Yine Kırım-Ukrayna meselesinin gündemleştiği dönemden beri, Rusya'dan yoğun bir para çıkışı mevcuttur. Avrupa Merkez Bankası (ECB) Başkanı Mario Draghi'nin açıklamalarına göre, Ukrayna krizi nedeniyle Rusya'dan çıkan paranın 221 milyar dolara ulaştığı ifade edilmektedir. Bu hali ile Türkiye, Amerikan Merkez Bankası'nın (FED) tahvil alımlarını düşürerek yaratacağı “kırılganlık” durumunu kotarmakta ve sıcak para akışı ile geçici bir rahatlama yaşamaktadır. Finans sermayesinin bu hareketi de Türkiye'yi yeniden ABD'nin saflarında konumlanmaya itmektedir.

Kitlelerin kasırgasını örgütleyelim!

Toplam tablo küresel emperyalist güçlerin pazar dalaşlarında yaşadıkları bir dizi denklem kayması, ilişki ve ittifaklardaki değişim ile AKP'nin seçimlerin ardından ürettiği tablo, AKP'yi emperyalistler açısından yeniden yol yürünebilir bir seçenek haline getirmiştir. AKP, yaşadığı sistem krizinde çıkışı, emperyalizme uşaklıkta ısrar, yeniden dizaynda kararlılıkla yürümekte bulunmaktadır. Bunda, AKP'nin kurumsallaşma düzeyi ile egemen sınıflar açısından alternatifsizliği belirleyendir. Görünen odur ki, yaklaşan Cumhurbaşkanlığı seçimleri ve genel seçimlere kadar da süreç bu rotada ilerleyecektir.

Netice itibari ile egemenlerin tüm bu tablo içerisindeki temel uzlaşma noktaları sistemin bekasını emperyalizme uşaklık temelinde üretmektir. Bunun yaşamlarımızdaki karşılığı; yaklaşan ekonomik kriz, artan sömürü koşulları, faşist baskının yükselişi ve ilerlemekten faşizme yakınlaşan bir “demokrasi” türevidir. Gezi İsyanı'nın yıldönümünde, rüzgarı tersine çevirmek ve tüm bu ilişkileri tepe taklak edecek kitle hareketlerinin kasırgasını örgütlemek ise, sürecin yüklediği devrimci görevdir.

ATİK Genel Konseyi 4. toplantısı gerçekleştirildi

Frankfurt: 3-4 Mayıs günleri arasında gerçekleştirilen konsey toplantısına ATİK konsey üyelerinin tamamı ve denetim kurulunun 2 üyesi katıldı. Toplantı sonrası ATİK Denetim Kurulu Başkanı **Mahmut Özkan**, ATİK Haber Merkezi'ne toplantının sonuçları hakkında bilgiler verdi.

*** 8 Mart, Newroz ve 1 Mayıs:** Genel olarak faaliyetlere katılımın olumlu ve kitlesel olduğu gözlemlendi. Yeni Kadın'ın 8 Mart'ta her bölgede aynı şiar ve pankartla sokağa çıkması için, merkezi pankart bastırması ve bölgelere ulaştırılması önerildi. Newroz'un mücadeleci ruhuna uygun ve bölgelerde ortak kutlanması konusunda önceki dönemlere oranla bir olumlu gelişmenin olması sevindirici bulundu, ancak Almanya Düsseldorf'ta ortak yapılan merkezi Newroz kutlamasına Almanya özelinde katılım üzerinde tartışıldı ve katılımın daha güçlü olabileceği üzerinde duruldu.

1 Mayıs'ın tüm faaliyet alanlarımızda görkemli kutlanmış olması olumlu değerlendirildi ve işçi sınıfının birlik, dayanışma ve mücadele gününü değerlendirme ve yapılması gerekenler bağlamında, önümüzdeki dönemde tüm büyük fabrika ve üretim alanları önünde sıklıkla bildiri dağıtılması, propaganda ve ajitasyon çalışmaları başlatılması ve işyerlerinde olan sorunlara ilişkin mücadele çağrısı yapan yerel bültenlerin çıkarılması görüşü benimsendi.

*** Anti-empyralist koordinasyon girişimi:** Dünya genelinde ilerici, devrimci ve demokratik kitle örgütlerinin ilişki ve koordinasyonunu sağlamaya yönelik sürdürülen çalışmalar ve sonuçları hakkında ENİLKOM temsilcileri tarafından bilgi verildi. Önümüzdeki Haziran ayında belli şehirlerde tanıma yönelik toplantıların yapılması kararlaştırıldı.

*** İşçi konferansı:** Bu yıl 2.si yapılan işçi konferansının ATİK'in belirlenen yöneliminde ve işçi sınıfı çalışmasında yo-

ğunlaşma ve berrak bir bilinç oluşturma bakımından eksikliklerine karşın esasta olumlu olduğu sonucuna varıldı. Geçen yıl ve bu yıl yapılan işçi konferanslarının ve atölye çalışmalarının sonuçlarının belge olarak kamuoyuna sunulması kararlaştırıldı.

*** Politik tutsaklarla dayanışma kampanyası:** ATİK'e bağlı UPOTUDAK ve diğer dost devrimci kurumlarla ortaklaşa yapılan politik tutsaklarla dayanışma kampanyasının önemli eksiklik ve yetersizliklerimize karşın, gündem oluşturma, tutsak sorunlarını sahiplenme ve duyarlılık yaratma açısından önemli olduğu belirtilerek gerek İstanbul'da gerek Avrupa'nın değişik ülkelerinde yapılan hapisaneler sempozyumları değerlendirildi.

*** Punto Deri ve Greif işçileri ile dayanışma:** ATİK olarak Avrupa'da direnişlerin seslerini duyurmak yönünde yaptığımız dayanışmanın bundan böyle de aynı kararlılık ve duyarlılıkla sürdürülmesi kararı alındı. Punto işçilerinin hak alma mücadelesinin kazanımla sonuçlanacak olması anlamlı bulundu.

Greif işçilerinin haklı ve onurlu mücadelesi sürecinde yaşanan gelişmeler değerlendirildi. Sendika bürokrasisinin zaaflı ve geri yaklaşımları yanında, Greif işçilerinin hak arama mücadelesine dar ve benmerkezci tarzda sol sektör yaklaşımların da direnişe zarar verdiği konuşuldu.

Önümüzdeki dönem faaliyetleri

*** Avrupa Parlamentosu seçimleri:** Emperyalist blok, Batı Avrupa'da Mayıs ayında yapılacak AB Parlamentosu seçimlerinde, yükselen ırkçılığa tavır alan, yerli emekçilerle, ezilen göçmenlerin ortak mücadelesi ve dayanışmasını önemseyen ilerici, devrimci partiler ve adayların desteklenmesi benimsendi. Almanya özgülünde ATİF'in MLPD'den gösterdiği adayı ve MLPD'yi destekleme kararı doğru bulundu.

*** ATİK Gençlik ve Yaz Tatil Kampı:** İspanya'da yapılacak yaz kampının ha-

zırlıkları gözden geçirilerek kamp komitesi belirlendi. 3 hafta boyunca sürecek olan kamp eğitim ve kültürel etkinlikler düzenlenmesi ve kolektif yaşamın özendirilmesine yönelik programlar yapılması kararlaştırıldı ve kampa katılacak yazar, araştırmacı, sanatçılar belirlendi.

*** Tiyatro turnesi:** Ekim ayı içerisinde 10 yerde düzenlenecek tiyatro turnesinin hazırlıkları görüşülerek yapılacak yerler netleştirildi.

*** Ermeni Soykırımının 100. yılına hazırlık çalışmaları:** 1915 yılında Ermeni ulusuna yönelik soykırımın 100. yılında lanetlenmesi ve etkinlikler yapılmasına yönelik planlamalar yapıldı ve görevlendirmelere gidildi.

*** Mücadele gazetesi ve yayın sorunu:** Konsey içinde yapılan değerlendirmeler ve tartışmalar sonucu, Haziran ayından başlamak üzere Mücadele gazetesinin dağıtımının Özgür Gelecek gazetesinde çek-al biçiminde 2 haftalık 8 sayfa olarak yayınlanması ve okuyucuya sunulması kararlaştırıldı.

*** Demokratik Güç Birliği Platformu ve eylem birlikleri:** ATİK olarak Avrupa'nın çeşitli ülkelerinde demokrat ve devrimci güçlerin biraraya gelerek asgari müştereklerde birlikte davranması ve birlikte mücadele yürütmesinde belli eksiklikler ve sıkıntılar yaşansa da bu birliklerin önemli ve değerli olduğu ve ATİK olarak bu çalışmalarda her türlü emek ve çabanın sarf edileceği belirtildi.

*** Avrupa Sürgünler Meclisi:** ASM'nin Avrupa'nın çeşitli kentlerinde sürgünleri biraraya getirme ve mücadele ederek hak arama mücadelesine ATİK olarak, her türlü destek ve dayanışmanın gösterildiği ve gösterilmeye devam edileceği kararlaştırıldı.

“Dr. Saibaba derhal serbest bırakılsın”

H. Merkezi: Kapitalist-empyralist sisteme ve Hindistan'daki temsilcilerine karşı direnişle tanınan aktivist ve aydın **Dr. G.N. Saibaba** için bir açıklama yayımlayan **Avrupa Türkiyeli İşçiler Konfederasyonu (ATİK)**, “Hindistan polisi tarafından kaçırılan Dr. Saibaba derhal serbest bırakılsın” dedi. Kaşmir'den Tamil Nadu ve Nagaland'a kadar halkların mücadelesinde önemli rol almış ve Adivasi, Dalitler gibi yerel halkların hak alma mücadelesinde önemli görevler üstlenmiş olan Dr. Saibaba; 9 Mayıs günü Mharashtra sivil polisi tarafından Delhi Üniversitesi Daulat Ram Kolejinden kaçırıldı.

“Düne kadar olduğu gibi bugün de kontravari kaçırma, baskın ve tehdit, egemenler cephesinde mevcut sistemi ve çıkarlarını korumak için muhalif demokrat ve ilerici güçlere uyguladığı baskı ve yıldırma politikalarında sınır tanımadıklarının tekrar bir örneğidir” diyen ATİK, Saibaba'nın kaçırılmasının Hindistan halklarının mücadelesini bastırmaya ve sindirmeye yönelik olduğunun altını çizdi. “Yakın geçmişte ‘Yeşil Av Operasyonu’ vb operasyonlarla ülkede her türlü muhalif kesime yönelmiş olan egemenler, Hindistan işçi ve emekçilerinin sömürü ve zulme karşı direnişlerinde öne çıkan aktivist, aydınları kaçırıp katlederek mücadeleyi bastırma istemektedir” sözleriyle Hindistan devletinin faşizan yaklaşımlarını teşhir etti.

“Eş sekreteri olduğu **Devrimci Demokrat Cephe uluslararası kamuoyuna Dr. Saibaba'nın kaçırıldığına dair açıklama yaparak kaçırılma protesto edilerek Saibaba'yı sahiplenmeye çağırıştır**” diyen ATİK, son olarak tüm demokratik, ilerici, devrimci birey ve kurumları bu keyfi kontravari kaçırılmayı kınamaya ve Hindistan Dışişleri Bakanı **Salman Khurshid**'e kınama açıklaması göndermeye ve Hindistan elçilik ve konsolosluk önlerinde protestolar yapmaya çağırdı.

Kaçırılan kız çocukları için tepkiler artıyor!

H. Merkezi: Nijerya'da kaçırılan 200'den fazla kız çocuk için ülke ayağa kalktı. Nijerya'nın kuzeyindeki Borno eyaletindeki Çibok köyünde Boko Haram milisleri adında dinci bir örgütün 200'den fazla öğrenciyi kaçırmaya tepkiler büyüyor.

14 Nisan'da bir okula yapılan baskı ile kaçırılan çocuklar için dünyanın birçok yerinden tepki gösteriliyor.

Sosyal medya üzerinden tepkilerini gösteren kişilerin hükümetin başarısızlığı karşısında hayal kırıklığı yaşadıkları dile getirildi. Çocukların Nijerya'nın kuzeydoğusundaki bulunan köydeki bir okuldan kaçırılmasının üzerinden üç haftadan fazla zaman geçmişken, nerede oldukları hala bilinmiyor.

Evsiz işçilerin protestoları sürüyor!

H. Merkezi: 12 Haziran'da Dünya Kupası'nın yapıldığı Brezilya'da spor organizasyonlarına, inşa edilen büyük stadyumlara, gösterişli havaalanlarına ve yeni otopanlara milyarlarca dolar harcanmasına karşı tepkiler sürmekte.

3 Mayıs sabahı, **Brezilya Evsiz İşçiler Hareketi (MTST- Homeless Workers Movement)** üyesi 1000 kişi Sao Paulo'da 12 Haziran'da, Brezilya ve Hırvatistan arasındaki Dünya Kupası açılış maçının yapılacağı stad-yuma yakın boş bir araziye çadırlarını kurarak protesto gösterisine başladılar. Kısa sürede 2500 çadırın

kurulduğu bu protesto kampı ile evsiz işçiler, stadyum inşası için milyonlarca Euro harcanırken, binlerce ailenin evsiz kalmasına ve gayrimenkul fiyatlarının fırlamasından dolayı işçilerin kira bedelini bile ödeyemez duruma düşmesine dikkat çekiyorlar.

9 Mayıs 1945-Zafer Günü kutlu olsun!

II. Emperyalist Paylaşım Savaşı, insanlığın tanık olduğu, dünya tarihinin en korkunç savaşlarından biridir. Milyonlarca insanın hayatını kaybettiği, çok ağır yıkımların olduğu, Yahudi soykırımı ile kitlesel ölümlerin yaşandığı bu kanlı savaş, **8-9 Mayıs 1945** tarihinde Adolf Hitler'in yer altında, saklandığı sığınağında, Kızıl Ordu'nun Berlin'i ele geçirdikten sonra kafasına kurşun sıkıp, intihar etmesiyle sonuçlandı.

II. EPS, dünya pazarlarının yeniden paylaşılması amacıyla ortaya çıkmıştır. Bir tarafta başını Almanya'nın çektiği Japonya, İtalya, İspanya'dan oluşan faşist blok diğer tarafta Fransa, İngiltere, ABD ve SSCB vardır. İngiliz, Fransız, Amerika devletlerinin gayesi dünya egemenliğine hakim olmak isteyen faşist bloğun hakimiyetini kırmak, siyasi planlarını başarısızlığa uğratmaktır. Esasında tüm emperyalistlerin birleştiği tek nokta Sovyetler Birliği'nin yıkılması, komünizm tehlikesinin engellenmesidir. Savaşın en kirlenmiş senaryosu bu olmuştur.

Hitler faşizmi 1941'de hemen hemen tüm Avrupa kıtasını işgal ederek hakimiyetini kurdu. Polonya, Danimarka, Norveç, Belçika, Hollanda, Fransa, Luxemburg, Yugoslavya, Romanya ve Yunanistan'ı işgal etti. Her ülkede komünistlerin, anti-faşist örgütlenmeler ve yurtseverlerin dışında, bugün zafer kutlamalarına hiç utanmadan sahip çıkan iktidarlar kayıtsız şartsız teslim olmuşlardı. A. Hitler'in amacı sosyalizmin kalesi SSCB'ni ele geçirip, yenilgiye uğratmak ve yok etmektir. Almanya, müttefiklerinin de desteğini alarak Finlandiya, Romanya, Macaristan, İtalya, Slovakya, Hırvatistan ve İspanyollardan oluşan sayıları 3 milyondan fazla asker ile Sovyetler'e saldırdılar.

1941 yılında ilk defa Naziler 10 tümenlik bir ordu ile Brest'e (Beyaz Rusya) saldırdılar. Almanların **"8 saat içerisinde teslim alacağız"** diye hesapladığı Brest kalesini, 1 ay içerisinde alamadıkları müthiş bir direnişle karşılaştılar. 4000'e yakın Ermeni savaşçısının ve diğer halklardan askerlerin de katıldığı bu savaşta Kızıl Ordu geri çekilmeyi seçti. Duvarlarda **"öleceğiz ama kaleden çekilmeyeceğiz"** yazılı hala.

Sovyetler Birliği kahramanı, Mareşal Hovannes K. Bağramyan

II. EPS'de Ermenistan ve diğer ülkelerde bulunan Ermeniler, Rus halkının yanında her koşulda yardıma hazır olduklarını, kardeş Rus halkının yardımına koşacaklarını kesin bir dille belirtti. Savaş içerisinde Ermeni ulusu çok kıymetli, komutanlar ile savaşçılar çıkardı. Bunların başında Sovyetler Birliği Mareşali **Hovannes K. Bağramyan** gelmektedir.

H. Bağramyan 1917 Ekim Devrimi'nde Lenin'in Kafkaslardaki özel temsilcisi Komiser **Stepan Şahumyan**'ın birliklerine katıldı. 1940 yılına gelene kadar H. Bağramyan'ın askeri bilgi taktik ve strateji hakkında yazdığı yazılar basılmaya başlandı. Artık H. Bağramyan yetkinleşmiş bir komutan olarak Moskova Askeri Genel Komutanlığı'na çağırılarak görevlendirildi. Batı Cephesi'ni Alman istilasına karşı savunma için planlar yapması kararlaştırıldı.

Almanlar Kiev'e hücum edip ele geçirdikten sonra Moskova'ya ilerlemeyi planladılar. Kiev'de Kızıl Ordu'nun çemberde kalabileceğini sezen H. Bağramyan duru-

mu Moskova'ya bildirdi. Bağramyan'la ilişki kuran Moskova, geri çekilme teklifini kabul etti. Ama çok geç kalınmıştı. Özel bir uçakla çembere düşen Kızıl Ordu'yu uyardı. Çemberden çıkamayan askerler büyük zayıf verdi. H. Bağramyan, acilen topladığı 1000 kişilik özel kuvvetle Kızıl Ordu'yu çemberden kurtarmayı başardı. Bu olağanüstü başarısından dolayı "Kızıl Bayrak" nişanıyla ödüllendirildi.

Stalingrad direnişi...

Stalingrad savaşı 2 dönem olmak üzere 6 aydan fazla sürdü. Zaferin başlangıç noktası Stalingrad'ı kuşatan Nazilerin kış şartlarında çembere alınmasıyla başladı. 300 bin asker bu kuşatmada teslim oldu. Stalingrad direnişi aynı zamanda, tüm dünyayı faşizm tehlikesinden kurtardı. 200 gün süren savaş, insanlık tarihinin en kanlı savaşlarından biri olarak tarihe geçti. Faşist Blok burada 1/4 oranında askerini kaybetti.

Naziler geri çekilmeye, Kızıl Ordu ise SSCB topraklarını işgalden kurtarıp Avrupa'ya doğru ilerlemeye başladı. Neticede Stalingrad gibi, Kafkas harbi de Kızıl Ordunun galibiyetiyle sona erdi. Bağramyan 1942-43 kış mevsiminde Almanların hücumlarını Moskova önlerinde püskürterek karşı hücumla geçti. Yine bu başarılarından dolayı I. Sınıf "Kuduzov" nişanıyla ödüllendirildi. Stratejist ve taktikçi, üstün kabiliyete haiz bir general olarak da ün saldı.

Stalingrad savunmasına da katılan Ermeni 76. Tümeni bütün cephelerde ön sıralarda görev aldı. Yine Stalingrad savunmasında 198 uçuş yapan ünlü pilot **Sarkis Durnazyan** başarılarından dolayı **"Sovyetler Birliği Kahramanı"** unvanıyla ödüllendirildi. 1943 Temmuz-Ağustos Gurks cephesi savaşlarında H. Bağramyan savaşın gidişatını değiştirdi. Alman orduları hücumla geçip zafer kazanmaya niyetlendiler. Ama H. Bağramyan'ın buna karşılık verip hücumla geçmesiyle dağıldılar.

1944 yılı başlarında Sovyet-Alman cephesinde önemli değişiklikler meydana geldi. Bağramyan önderliğindeki Kızıl Ordu birlikleri Alman savunma hattını 80 km genişliğinde, 30 km derinliğinde yardı.

Minsk bölgelerinde bozguna uğrayan Alman ordu birlikleri Merkez ve Kuzey gruplarına yardıma gitmedi. 29 Temmuz 1944'te Stalin H. Bağramyan'ı kutlayarak "Sovyetler Birliği Kahramanı", "Lenin", "Altın Yıldız" madalyaları ile onurlandırdı. Baltıklarda savaş yürüten H. Bağramyan cephesi en zor ve mühim olanıyla görevlendirilmişti. 4.000 göl ve bataklıkla çevrili bu bölgede askeri hareket yapmak olağanüstü bir kuvvet ile bilgiyi gerektiriyordu. Times gazetesi 5 Temmuz 1944'teki yazısında **"General Bağramyan meşhur Alman Orgenerali Lindermanın ordu gruplarını dağıtarak Polotsk'ı kurtardı ve Baltık kapılarını açtı"** şeklinde okuyucularına duyurdu. Almanlar bunun üzerine geri çekilme kararı aldılar. Fakat Hitler'in emriyle durakladılar. 35-40 Alman Tümeni burada sarılarak imha edildi.

Cepelerde Partizan savaşı

Moskova Savunma Komitesi Mayıs 1942'de Partizan gruplarının kurulmasına karar verdi. Kuzey'den Güneye Nazilerin işgal ettikleri topraklarda Ermeni Partizan grupları savaşa iştirak ettiler. Bunların belli

başlıları "Hahtanak", "A. I. Mikoyan" dir. En tanınmışları Ukrayna ve Bryansk bölgesi Partizanlar içinde büyük üne sahip olan Yüzbaşı **Sarkis Azaryan** 1943'te şehit düştü. Kirovograd bölgesinin Partizan grup komutanı Kalust Stepanyan, Brest bölgesi Partizan tugay komutanı **Simpat Arzumanyan**, "Stalin" Partizan tugay komutan vekili **Sarkis Gedyan**, Kırım Partizan birliklerinin kurmay komutanı Yüzbaşı **K. Sarkisyan** idi. Çarpışmalar esnasında Ermeni ulusunun cesur evlatlarından Aşot Harutyunyan, Hayk Mardirosyan, Suren Boğosyan Gestapo tarafından kurşuna dizildi. Almanlara esir düşen pilot Aram Karapetyan 1944'te Minsk şehrinin kurtuluş günü bir Alman uçağını kaçırıp başarıyla Beyaz Rusya Partizanları saflarına gelebilmiştir.

Kırım'da istihbarat görevi yapan teğmen Hayk Mardirosyan 1000 gün Gestapo üniformasıyla Tevedosya şehrinin Alman karargahında çalışarak kızıl ordu genel komutanlığına, tüm gizli bilgileri nakletmiştir. 15 yaşındaki Tamaradan bu konuda büyük destek görmüştür. Şubat 1944'te Gestapo Hayk-Tamara Mardirosyanları tutuklayarak kurşuna dizmişlerdir. Polonya'da istihbaratçı Aram Mirzoyan Alman nöbetçisini öldürerek Gestapo bürosundan önemli askeri haritaları alarak Partizanlara teslim etti. Almanlar tarafından tutuklanarak ağır işkencelere tabi tutuldu. Aram Partizanlar tarafından kısa sürede kurtarıldı. Minsk bölgesinde kendi istihbarat bölüğü ile çalışan M. Bağdasaryan Alman subay üniformasıyla, kendi birlik üyeleriyle geceleri şehirde dolaşarak Alman askerlerini imha ediyordu. Bu nedenle Gestapo başına 50 bin Mark mükafat koydu.

Stalingrad cephesi Sovyetler için ne kadar önemliyse, Ermeniler için de Kafkasya cephesi de o kadar önemlidir. Nazilerin, Stalingrad'da ağır kayıplar vererek geri çekilmeleri, Kafkaslarda ilerlemelerini durdurdu. Sınırdaki yığınak yapmış olan Türk Devleti, Ermenistan'ı işgal etmek için Stalingrad ve Kafkasların düşmesini bekliyordu. Ermenistan var olmak ile yok olmak arasında bulunuyordu. Almanların savaş esnasında Türk elçisi olan V. Pape'nin bildirdiğine göre dönemin Başbakanı Şükrü Saraçoğlu **"Kızıl ordunun mahvolmasını candan diliyorum. Böyle bir fırsatın yüzyılda bir olabileceğini, bunun gerçekleşmesinin Türk halkının eski bir dileği"** olduğunu bildiriyordu. Almanya'ya garanti vererek, **"Sovyet sınırının daima Türk tehdidi altında"** olduğunu da belirtti. Bu Talat ve Enver'in Pan-Türkist hayallerinin yeniden canlandırıl-

ması anlamına geliyordu.

Türk hükümeti daha ileri giderek boğazları Alman, İtalyan gemilerine sonuna kadar açmışlardı. Ama daha ileri gidemediler. Ermeni amiraller Sovyet sahilleri ile Kafkasları başarıyla savundular. 1942 yılında Genelkurmay'dan bir heyet küstah planlarını hayata geçirmek için, Almanya'ya Nazilerle görüşmeye gittiler. Türk devletinin bütün dikkatleri Stalingrad ile Kafkas savaşına çevrilmişti. Oradan gelecek haber ile saldırıya geçeceklerdi. 2. EPS'nin kazanılmasında Ermeni ulusu, büyük fedakarlık gösterdi. Ana vatan savunmasında, 600 bin evladını savaşa gönderdi. Bunlardan 300 bini geri dönmedi. 1915 Ermeni soykırımında 1.5 milyon insanını kaybeden Ermeni ulusu, henüz yaralarını sarmadan, bir karış vatan toprağı için kendilerini yeniden insanlığın başına bela olan faşizme karşı savaş içinde buldu.

Auschwitz-Birkenau özgürleşiyor

Hitler faşizmi II. EPS'de Yahudilere karşı soykırım yaparak 7 milyona yakın insanın ölümüne sebep olmuştur. İmha ve yok etmek için dünyanın değişik yerlerine toplama kampları kurmuştur. Bunların içinde en büyük ve merkezi olarak bilinen **Auschwitz** kampıdır. Bu kamp Kızıl Ordu birlikleri tarafından kurtarılarak, tutuklular özgürleşmişlerdir. Ölüm kampı olarak da bilinen Auschwitz-Birkenau 1940 yılında inşa edildi. Avrupa ülkelerinden tutuklanıp getirilen Yahudiler, komünistler, Romanlar, savaş esirleri buraya kapatıldı. İnsanlar değişik kategorilere göre tasnif edildikten sonra öldürülüyordu.

13 Ocak 1945 sabahı, bütün cephelerde hezimete uğrayan Nazilere karşı, kampın kurtarılması için sabahtan itibaren saldırı başlatıldı. Panikleyen Naziler geri çekilirken kamptaki tüm gaz odalarını havaya uçurdular. Tutukluların bir kısmını kendilerini siper amaçlı yanlarına aldılar. Ama ağır ve hareket edemeyenleri orada bıraktılar. Bazı yerlerde Kızıl Ordu, güçlü Nazi direnişi ile karşılaştı. Çıkan çatışmalarda 250 Kızıl Ordu askeri şehit düştü. Ama kamp Nazilerden kurtarıldı. 7500 civarında insan ölmek üzere iken, Nazilerden kurtarıldı. Kampta Nazilerin geride bıraktığı 1 milyondan fazla giysi, 4500 çift ayakkabı ile 7 ton saç bulundu. Bu tablo vahşetin geldiği boyutu gösteriyordu. Berlin'e doğru geri kaçan Nazi'ler, ilerleyen kızıl ordu durumundaydı. Şubat 1945'te Ermeni "Tamanyan" 89. Tümen Nver Safaryan komutasında ilk defa Oder nehrini geçerek Frankfurt'a girdi. Ermeni kızıl tümeni 60 gün süren kanlı çatışmalara girdi. Almanların, Ermenileri nehre dökme planı boşa çıkarıldı. Berlin cephesinde ise Ermeni 89. Kızıl Tümeni Berlin'in Rosenthal bölgesini işgal etti. Şehrin girişinde Almanların inşa ettikleri "Hampul Hayt" kalesi, Nver Safaryan tarafından çembere alındı. 2 Mayıs'ta 4000 esirle zapt edildi. 3 Nişanlı Hay Kızıl 89. Tümeni ve komutanı Nver Safaryan'ın ismi Berlin'i işgal eden kuvvetler arasına katıldı. İlerleyen Kızıl Ordu tümeni 7-8 Mayıs'ta Elb nehrinde İtilaf devletleri ile birleştiler. Almanya teslim oldu. Faşizme karşı kazanılan bu zaferde Sovyet halkı 26.6 milyon kahraman evladını kaybetti. Geleneksel olarak her yıl düzenlenen 9 Mayıs Zafer Günü etkinliklerine bu yıl da Ermenistan'dan yine savaş gazileri Moskova'ya davet edildi. Günümüzde 1400'e varan sayılarıyla zaferin haklı gururu ve onuru ile yaşıyorlar. **(Bir okur)**

“Amaç: Siyasi tutsakları tecrit etmek, pes ettirmek, kişiliksizleştirmek!”

İstanbul: Hapishaneler sınıf mücadelesinin uğrak duraklarında liste başı konumundadır. Egemenler kitlelere yönelik saldırganlık düzeyini her artırdığı dönemde ilk olarak halkın ilerici güçlerini hedeflemiş ve hapishaneleri de bu çerçevede işlevselleştirmiştir. Bu anlamda politik tutsakların sesi soluğu olmak, onların özgürlüğü için, ezilenlerin geleceği için mücadele etmek bir kat daha anlamlı hale gelmiştir. Ülkemizde de, geçtiğimiz günlerde örgütlenen **Uluslararası Hapishaneler Sempozyumu** bu çerçevede birçok değerli tartışmaya sahne olmuş ve bir dizi mücadele hattı tanımlamışken, farklı ülke deneyimlerinin aktarılması açısından da olumlu bir özellik taşımaktadır. **Özgür Gelecek Gazetesi** olarak 2 gün boyunca takip ettiğimiz sempozyumda bu deneyimleri kitlelerle buluşturmak için bir dizi söyleşi gerçekleştirmiş ve bazıları yayımlamıştık. Şimdi de buna devam ediyor ve sempozyuma İtalya'dan **Committee for a Proletarian Red Relief** adına katılan **Fululo Erboito** ile gerçekleştirdiğimiz söyleşiyi sizlere sunuyoruz.

Özgür Gelecek: Röportaja ülkenizdeki politik tutsakların durumunu sorarak başlamak istiyoruz. Hapishaneler Sempozyum'unda da biraz anlatmıştınız. Ülkemizde politik tutsakların durumu nedir?

- Genel olarak hapishanelerin durumu kötü. Zaten AİHM komisyonu da konu ile ilgili bir araştırma başlatmış halde. Şu an İtalya'da hapishaneler kapasitesinin % 60 fazlası tutsağa sahip. Tabii bu ortalama bir rakam. Hapishaneye göre değişmekle birlikte

ortalama % 60. En temel sıkıntı da bu doluluk.

Bu doluluğun temel nedeni aslında, bir önceki hükümetin göçmen yasalarını yeniden düzenlemiş olması. Bu yasalar göçmenler açısından o kadar olumsuz ki, gereken dokümanların yoksa kriminalize ediliyorsun. O nedenle de daha rahat tutuklanabiliyorlar.

Hapishanelerdeki bir diğer olumsuzluk ise gardiyanların tutumları. Sırf politik tutsaklar açısından değil, diğer tutsaklar açısından da sıkıntılı bir durum bu. Bu konu ile ilgili birçok dava açıldığını biliyoruz ama hiçbir gardiyan bunun cezasını almadı.

Siyasi tutsaklara gelince; ciddi bir azalma var, önceki yıllara göre. Mesela 1980'lerde 4-5 bin politik tutsak vardı ama şu anda 200-300 tutsak olduğundan bahsedebiliriz. Bu 200-300 tane tutsaktan yani siyasi tutsakların 20-30'u 70'li yıllardan kalan ve o dönem silahlı mücadeleye katılmış olanlar. Onlara yönelik çalışma izni uygulanıyor. Yani, sabahları gidip çalışıyorlar akşam çalıştıktan sonra tekrar hapishaneye dönüyorlar. 2000'lerde ise Kızıl Tugaylar'ın yeniden aktifleştirdiği dönemlerde tutuklamalar oldu. Ben Kızıl Tugaylar'dan örnek verdim ama olay sırf ondan ibaret değil. Onun dışında birçok kurum var. Yoksa daha birçok başka kurumun da tutsakları var.

70'lerdeki Kızıl Tugaylar'ın tutukluları çoktu. 2000'lerde bu çok değişti. Bu silahlı mücadeleyi savunan ve bunun hazırlığını yapan **Politik Militan Komünist Partisi**'nin hazırlık sürecinde bir tutuklama oldu. Bunlar hiçbir zaman hedeflediği saldırıya geçememişler ama İtalyan hükümetine kalsa bir sürü eylem yapmışlar ama aslında fiili olarak hiçbir eylem gerçekleştirmişlerdi. Mesela bankamatikleri bombalama gibi eylemleri hedeflemişler ama bunu yapamamışlardı. Yapamadan tutuklamalar oldu. Bunun dışında Anarşist olan tutuklular var. Onlar mesela büyük bir şirket sahibini vurdular. Onlardan da tutuklular var.

Özellikle son zamanlarda geniş bir kitlenin desteklediği bir şey var; Fransa ve İtalya arasında bir tren yolu

hattı çalışması var. Bu çalışma doğaya çok büyük bir zarar veriyor. Buna karşı çok radikal eylemler gerçekleştirdi geniş kitleler. İşgal eylemleri, yol kesme vs. Halk yapıyor bu eylemleri. Ülkemizdeki Gezi Eylemleri gibi. Buradan da tutuklananlar oldu.

- Ülkemizdeki hapishane tarihinin dışarıdaki sınıf mücadelesi tarihi ile güçlü bir bağı var. Mesela 19 Aralık katliamı, '96 ve 2000 ölüm oruçları gibi. İtalya'da böyle örnekler var mı?

- Türkiye'deki gibi örneklendirme yapamayacağım. O yoğunlukta bir politika burada uygulanmıyor. Yani şöyle ki bu cezaevleri muhalif kesimin gözünü korkutmak için bir tehdit. Yani halk üzerindeki baskıyı cezaevi politikasıyla artırıp halkın gözünü korkutmaya çalışıyorlar. Mücadelenin güçlenmesiyle birlikte cezaevlerindeki baskının arttığını görüyorsunuz zaten.

- Peki ülkemizde İnfaz Rejimi ve İnfaz uygulamaları nasıl? Kamuoyundaki bilgilere göre, gizli bir hapishanenin olduğu yönünde iddialar var?

- Sizdeki kadar katliam içeren bir tarih yok İtalya'da ama siyasi tutsaklar üzerindeki politika aynı Türkiye ile. Sonuçta amaç, siyasi tutsakları tecrit etmek, pes ettirmek, kişiliksizleştirmek. O konuda aynı metodu uyguluyorlar. Bu yüzden F tiplerini "beyaz işkence" olarak adlandırıyoruz. Mesela F tiplerinde duvara poster asmak yasak. Yani direkt fiziksel bir işkence görülüyor belki ama psikolojik bir savaş var. Bu konuda Türkiye ile aynı.

Bu gizli hapishaneler konusunda çeşitli söylemler var ama biz de yeterli bir bilgiye sahip değiliz. Ama bir gazete haberi var konu ile ilgili. Gerçek olmayabilir ama İtalya'da CIA'in, El Kaide'ye bağlı bir kişiyi tutuklayıp gizli hapishanede tuttuğu söyleniyor ancak biz de tam bir bilgiye sahip değiliz. Bildiğimiz kadarı ile Abdullah isimli birisi kaçırılıyor CIA tarafından, El Kaide'ye bağlı kişilerin götürüldüğü hapishanelere götürülüyor. Buraya kadar net bilgi. CIA bu kişiyi ilk aldığı anda bu kişinin birkaç gün İtalya'da tutulduğu da biliniyor ama nerede tutulduğu bilinmiyor. Nerede tutulduğu bilinmediği için, buradan çıkarılan sonuç gizli hapishaneler ve bilinmeyen gizli yerlerinin olduğu anlaşılıyor. İşin bir tek bu boyutu biliniyor.

İtalya'da siyasi tutsaklar üzerinde şöyle bir uygulama da var. Saçma gerekçelerle buldukları hapishaneler değiştiriliyor. Ailelerinden uzak yerlere sürgün ediliyorlar. Sözde bürokratik nedenlerden dolayı ailelerine açıklan-

mıyor. Bayağı bir süre geçtikten sonra bu bilgi yani tutsağın nereye götürüldüğü aileye bildiriliyor.

Önemsediğimiz noktalardan biri de şu: Politik tutsakların serbest bırakılması için bir çalışma yürütüyoruz ancak hedeflenen şey, politik tutsakların serbest bırakılması için ortak bir cephe oluşturmak.

Çünkü birçok farklı platform ve kurum var tutsaklar için eylem yapan. Ama buradaki gibi birkaç partinin, kurumun birleşmesiyle oluşan bir mücadele yok İtalya'da. Daha dağınık ve ortaklaşmak zor.

Çizgi olarak, siyasi tutsaklar olayının sadece siyasi tutsakları ve ailelerini ilgilendirmediği, bunun halkı ilgilendirdiği, muhalif olan herkesin başına gelebilecek bir olay olduğu ve bu nedenle herkesi ilgilendirdiği bilincini oluşturmak istiyoruz. Oluşturmak istediğimiz bu cepheyi sadece politik tutsaklar üzerinden değil de, devletin baskıları ile iç içe almayı hedefliyoruz. Halk kitleleri de sahiplensin istiyoruz.

Biz salt politik tutsaklar serbest bırakılsın diye kitlelere gidersek halk bunu üzerine alınmayacak. Bu yüzden iki yönlü olarak gidiyoruz. "Devlet baskısına son" ve "Politik tutsaklar serbest bırakılsın" olarak ele alıyoruz ki kitleler de buna sahip çıkabilsin. Çünkü diğer türlü sorun sadece devrimcilerin ve politik tutsakların sorunu gibi ortada kalıyor. Toplumun buna sahip çıkması gerekiyor. Hedef bu ama biz şu anda bu hedefin bayağı gerisindeyiz.

Faaliyetlerimize dair aktarmak istediğimiz bir gelişme de şu. Hindistan'daki halk savaşını destekleyen uluslararası bir komisyon kurma hedefimiz var Avrupa'da. Hapishaneler Sempozyumu'nda öneminden zaten bahsettik. Bu sebepten dolayı da Hindistan'da olan politik tutsaklar için de bir kampanya başlatılması önerildi. Bu kampanya öncesi çıkan neticede uluslararası delegasyonlar Hindistan'a gönderilecek. Orada politik tutsakların serbest bırakılması, tecavüze uğrayan kadın tutsaklar var ve bu tecavüzlerin durdurulması, işkence vb. somut talepler etrafında toplanıp orada bir sürece destek olunacak. Biz bunun çok önemli olduğunu düşünüyoruz. Hindistan devletinde koşullar çok kötü ve bu koşullara karşı mücadele etmek haklıdır. Biz bu taleplerimizin yasal olarak da düzenlenmesi gerektiğine inanıyoruz. Bunun çevresinde de Hindistan'da bir kampanya başlatmak istiyoruz.

Çizgi olarak, siyasi tutsaklar olayının sadece siyasi tutsakları ve ailelerini ilgilendirmediği, bunun halkı ilgilendirdiği, muhalif olan herkesin başına gelebilecek bir olay olduğu ve bu nedenle herkesi ilgilendirdiği bilincini oluşturmak istiyor

Yaşam alanlarımızın farkına varalım!

Antakya: Antakya'nın Samandağ ilçesi, eşsiz doğası, zengin tarihiyle

ünlü bir yerdir. İnsanın işgal ettiği, kirlettiği doğayı, yine insan değiştirmek zorunda... 10 Mayıs günü "**Sahillerimizi Temizleyelim**" şiarıyla Samandağ ilçesine bağlı olan Meydan Köyü'nde birçok kişinin katılımıyla bir

etkinlik gerçekleştirildi. Her yıl düzenlenen bu etkinliğe biz de Partizan olarak katıldık.

Etkinliğe Samandağ Belediye'sinde çalışan işçiler de katıldı. İşçilerle sohbet etme imkanı bulduk. Ne za-

mandan beri çalıştıklarını, taşeron işçi olup-olduklarını sordüğümüzde; "**Yok, biz şu şirkete bağlı olarak çalışıyoruz**" diyerek aslında taşeronun ne olduğunu da tam olarak bilmediklerini söylediler.

Mersin 1 Mayıs'ı üzerine...

Mersin: 1 Mayıs sürecini geride bırakıp 18 Mayıs'a hazırlanırken; çalışmalarımızdan daha iyi sonuçlar alabilmek, 18 Mayıs hazırlıklarını daha örgütlü ve planlı bir şekilde yapmak için Mersin'de 1 Mayıs değerlendirme toplantısı aldık. 1 Mayıs'ı değerlendirdiğimiz toplantıda; çalışma tarzımızı, süreci nasıl planladığımızı ve alandaki durumumuzu tartıştık.

Özellikle üzerinde durduğumuz noktalara değinecek olursak; genel olarak süreci planladığımız gibi ilerletebilmeyi başardığımız, ancak eksik bıraktığımız noktaların varlığını alanda hissettiğimiz dile getirildi. Eksikliğini hissettiğimiz en temel mesele ise ilişkilerdi.

Planladığımız şekilde ilişkilerle görüşmemiş olmamız alandaki nicel durumumuzu da etkiledi. Bunun yanında yaptığımız afiş, bildiri ve gazete dağıtımlarının ise çalışmalarımızı olumlu bir şekilde etkilediğini gördük. Çevreden aldığımız olumlu eleştiriler ise bu çalışmaların hedefine ulaştığını gösterdi. Mayıs'a hazırlanırken, en önemli kazanımımızın da kolektif ve koordinasyon halinde çalışmayı başarabilmek olduğunu söyleyebiliriz. Uzun zamandır aksaklık yaşadığımız kolektif çalışma tarzımızın daha da pekiştiğini söylemekle beraber aldığımız verimin de o oranda arttığını belirtmeliyiz.

1 Mayıs günü alandaki durumumuzu ise nicel olarak yetersiz bulurken, nitelik olarak coşkulu ve etkili bir kitlemiz olduğunu tespit ettik. Nicel olarak beklentimizin altında olmamızın kitleyi olumsuz etkilememiş olması, 1 Mayıs coşkusunu düşürmemesi bizim için olumlu bir durum. Miting alanına geldiğimizde ise alana astığımız YDG ve Partizan pankartları ile alana rengimizi vermeyi başardık.

Genel olarak 1 Mayıs sürecini eksikliklerimizi de görerek olumlu bir süreç olarak değerlendirmekteyiz. 1 Mayıs'ta eksik bıraktığımız noktaları doldurarak 18 Mayıs komünist önder İbrahim Kaypakkaya ile Haki Karer ve Dörtler'i anma sürecine hazırlanıp, çalışmalarımıza mümkün olduğunca çevremizi dahil etmek odaklı bir çalışma ile harekete geçmeliyiz.

Katledilişinin 42. yılında Üç Fidan'ı anmak, mücadelede ısrardır!

H. Merkezi: Katledilişlerinin üzerinden tam 42 yıl geçti. Ama o günden bu yana Denizler anılmaya, yaşatılmaya devam ediliyor.

* **Ankara:** Karşıyaka Mezarlığı'nda binlerce kişinin katılımıyla bir anma gerçekleştirildi. Devrimci, demokrat ve yurtsever kurumların ortaklaşa düzenlediği eylemde **YDG** ve **Partizan** da "**Denizlerden Gezi'ye direniş her yerde**" pankartıyla katıldı. Anmanın ardından 1997'de Amasya kırsalında şehit düşen **Özgür Kemal Karabulut**'un mezarı ziyaret edildi.

* **İzmir:** İlk olarak **KESK**, **DİSK**, **TMMOB**, **HDK** ve **HDP**'nin katıldığı bir eylem yapıldı.

Ege Üniversitesi'nde ise yurtsever ve devrimci öğrenciler Edebiyat Fakültesi'nden 1 No'lu Yemekhane'ye bir yürüyüş düzenledi. Çok sayıda öğrencinin katıldığı yürüyüşte "**Emperyalist savaşa karşı 68'den bu yana biz hep 'Deniz' olduk**" pankartı taşındı.

* **Amed:** 3 fidan ve 1937 Dersim katliamını kınamak için Pir Sultan Abdal Kültür Derneği öncülüğünde basın açıklaması gerçekleştirildi. Basın açıklamasına; **Partizan**, **ESP**, **HDP**, **İHD**, **78'liler Derneği** ve Eğitim-Sen destek verdi.

* **Dersim:** EMEP'in çağrısı üzerine Dersim'de 6 Mayıs günü Sanat Sokakı'nda toplanan kitle sloganlarla Seyit Rıza Meydanı'na yürüdü. Yürüyüş boyunca sık sık "**Devrim şehitleri ölümsüzdür**", "Yusuf, Hüseyin, Deniz sürüyor, sürecek mücadelemiz", "**Şehit namirin**" sloganları atıldı.

* **İstanbul**
- 78'liler Girişimi, EHP, İKP, TKP
1920 ve Yaşam Ağacı Derneği'nin de

olduğu kurumlar tarafından Dolmabahçe'de gündüz saatlerinde bir anma gerçekleştirildi.

- **Gülsuyu:** Üç kızıl karanfili anmak için bir sinevizyon gösterimi düzenledik. Sinevizyon gösteriminin sonunda yapılan sohbette ise gençliğin, üç kızıl karanfilin hayatından ve mücadelesinden etkilendiği görüldü. Yoksul emekçi semtimiz Gülsuyu'nda devletin yoğun çete ve uyuşturucu saldırılarıyla halk gençliği yozlaştırılmaya, parça parça teslim alınmaya çalışılırken mahallemizin devrimci kültürü içerisinde gelişen

Dolmabahçe'ye bir yürüyüş gerçekleştirildi. Binlerce kişinin katıldığı yürüyüşe, polisin yoğun önlem alması damgasını vurdu. **YDG**'nin de "**Deniz, Yusuf Hüseyin! Yolunuz yolumuzdur**" yazılı pankartla katıldığı eylemde YDG okurlarının yazılama yaptığı yürüyüşte sivil polisin görüntü alması üzerine ufak çaplı bir tartışma yaşandı. Dolmabahçe'ye inildikten sonra bir süre bekleyiş sloganlar ve marşlar devam etti.

* **Bursa:** Partizan'ın da içinde bulunduğu HDK birleşenleri gerçekleştir-

gençlik Deniz Gezmiş, Mahir Çayan ve İbrahim Kaypakkaya'ları örnek alarak mahallemizi savunmaya ve onların yolunu izlemeye devam ediyor.

- **HDK Gençlik Meclisi**'nin çağrısıyla AKM'den 6. Filo'nun denize döküldüğü

dikleri yürüyüş ile üç fidanı andı. Eylemde Mayıs ve Gezi şehitlerin isimlerinde okunarak kitle tarafında "yaşıyor" denildi. HDK adına okunan açıklamada katil devletin 42 yıl önceki katliamcılığının bugün de Gezi'de sekiz kişinin katledilmesi ile devam ettiğini söyledi.

* **Mersin: Halkevleri, Liseli Genç Umut, Öğrenci Kolektifleri** tarafından yürüyüş ve basın açıklaması gerçekleştirildi. Yürüyüşe; **Partizan** ve **İHD** de destek verdi. Özgür Çocuk Parkı önünde bir araya gelen kitle, sık sık "**Denizlere sözümüz devrim olacak**", "**Emperyalistler, işbirlikçiler, 6. Filo'yu unutmayın**" sloganlarını attı.

Mersin'de polise OHAL yetkisi

Mersin: İHD Mersin Şubesi, Mersin Emniyet Müdürlüğü'nün anti-demokratik uygulamalarına ilişkin dernek binasında basın toplantısı gerçekleştirerek baskıları protesto etti.

Basın açıklamasını okuyan İHD Mersin Şube Başkanı **Ali Tanrıverdi**; polisin 5 gün süreyle 24 saat boyunca Mersin ilinin tüm merkez ilçelerini kapsayacak şekilde yol, araba, mahalle, cadde, sokak, park, umuma açık tüm yerlerde herkesin üstünü arama, tüm eşyalarına el koyabilme yetkisinin 3. Sulh Ceza Mahkemesi tarafından kararlaştırılmasına tepki gösterdi ve bu kararın demokrasinin genel ilkelerine aykırı olduğunu söyledi.

Mersin'de öğrencilere baskı sürüyor

Mersin: Mersin Üniversitesi'nde yaşanan taciz ve tecavüz olayının açığa çıkartılması için eylem yapan 107 öğrenciye yurttan uzaklaştırma, 67 öğrenciye kabahatler yasasına göre para cezası verildi.

Hakkında ceza verilen öğrencilerin çoğu Kürt öğrenciler ve bu öğrencilerin bir kısmı da bu olayların ardından kendilerine ve ailelerine baskı yapılarak, ajanlık dayatmasında bulunduğu için polis hakkında İHD'ye

ve Savcılığa başvurmuşlardı. Baskıları protesto eden İHD Mersin Şubesi, yaptığı açıklamada Mersin Üniversitesi'nin polisin postacı konumuna geldiğinin altını çizerek, yaşanan tecavüz olayının üzerine gittikleri için her türlü baskıya uğrayan öğrencilerin yalnız olmadıklarını belirtti.

Görüntüye ne hacet, zaten hepsi sertifikalı katil!

Aylardır ne hikmetse Berkin Elvan'ın vurulduğu anın görüntüleri bir türlü bulunamıyordu. Geçtiğimiz günlerde görüntüler ortaya çıktı. Elvan ailesinin avukatı görüntülerdeki 4 polisin tespiti ve tutuklanmasını istedi. Görüntülerin çıkmasına baba Sami Elvan "O polisler rahat uyuyabiliyorlar mı bilmiyo-

rum ama şunu iyi bilsinler ki çocuklarına Berkin'in kanını içiriyorlar" dedi.

Berkin için anma konseri

3 Mayıs'ta **Kızıldere Gençlik** tarafından Berkin Elvan için anma konseri düzenlendi. Konserde sanatçı dostlarımız **Grup İsyân Ateşi**, İTÜ konservatuar

öğrencileri, **Volkan Akbuğa** sahne alırken, konserin geliriyle Tokat'ta **Berkin Elvan Hatıra Ormanı** yapılacak. Bu konserin ardından ertesi gün (4 Mayıs) Sarıgazi Cemevi'nde Berkin için 52. yemeği veren Tokat Kızıldereliler Derneği'nin etkinliğine aralarında Partizan, YDG ve YDK'luların da bulunduğu çok sayıda kişi katıldı. **(Bir ÖG okuru)**

Halkın her hak ve taleplerine biber gazı!

H. Merkezi: Esenyurt'ta bulunan Talatpaşa Mahallesi, Fatih Sultan Mehmet Caddesi üzerinde trafik ışığı talebini dile getirmek için yolu kapatan kitleye polis saldırı. Talatpaşa sakinlerinin uzun zamandır trafik ışığı talebinde buldukları yolda **Nahire Altan** adlı genç kadın hafriyat kamyonunun altında kalarak hayatını kaybetmişti. 8 Mayıs günü ise sabah saatlerinde işe giden bir aracın aynı yerde kaza yapması ile 14 işçi yaralandı.

Aynı günün akşamında ise buraya trafik ışığı konulması için sokağa çıkan ama talepleri bir türlü duyulmayan mahalle halkı, yolu kapatarak yetkilileri protesto etti. Aralarında Partizan okurlarının da bulunduğu kitleye polis, biber gazı ile saldırdı. Kitle de taş ve şişelerle karşılık verdi. Geç saatlere kadar polise karşılık veren kitle 23.00 sularında geri çekildi.

Çeteleşmeye karşı yürüyüş

Çeteleşmenin, yozlaşmanın, devrimci tabanın ve çalışmaların bulunduğu mahallelerde hortlatıldığı, dahası saldırılara dönüştüğü sıklıkla karşılanırken saldırının son adresi **Samandıra Akpınar Mahallesi** oldu. Akpınar Mahallesi'nde bir Partizan okuru bıçaklı saldırıya uğradı. Saldırının ardından Partizan okurlarının refleks tavrıyla kitlesel katılımlı bir yürüyüş ve ardından açıklama gerçekleştirildi.

Mahalle içerisinde yapılan yürüyüşle saldırı protesto edilirken "**Çeteleşmeye geçit veremeyeceğiz**", "**Çetelerden hesap lafla sorulmaz, bizde hesapları namlular sorar**" vb. sloganlar atıldı. Yürüyüş esnasında mahalle halkının yaşam alanlarında çeteleşme ve uyuşturucuları istemedikleri, gösterdikleri yoğun ilgi ve destekten belli oluyordu. Yapılan açıklamada çeteleşmeye izin verilmeyeceği, katillerden ve talancılardan hesap sorulacağı vurgulandı.

(İstanbul'dan bir ÖG okuru)

1 MAYIS; son sözü direnenler söyler!

2014 1 Mayıs'ını diğer 1 Mayıs'lardan ayıran en önemli yan, Gezi İsyanı sonrasında yaşanan ilk **1 Mayıs** olmasıydı. Gezi İsyanı'ndan bugüne yaşananlar, kitlelerin her gündem vesilesiyle sokakları terk etmeyen gerçekliği, sınıf mücadelesinin ivmesini ve tansiyonu yükseltti. Partizan'ın 1 Mayıs afişinden çalışmalarında dillendirdiği gündemlere ve Gezi'den çıkan "örgütlenmeye daha fazla ağırlık verilmesi" mesajından hareketle hazırlıkların çok fazla dağıtılmadan yürütülmesine kadar bu düzlemde pek çok örnek sıralanabilir. Bu çalışmalar sırasında dikkatimi çeken en önemli olgu, Partizan olarak Gezi İsyanı ve sonrasında takip eden süreçte sergilediğimiz militan duruşun ve politik söylemimizin, Gezi'yle politikleşen gençlik üzerinde belli bir etki yaratığıdır. Faaliyete birçok mahallede, çok sayıda yeni gencin dâhil olması da bunu gösteriyor.

"Taksim asıl size yasak!"

Hazırlıkların kitle faaliyetinin yanısıra teknik anlamda da geçen yıla oranla verimli geçtiği 1 Mayıs günü sergilediğimiz performansla da açığa çıkmıştır. Her ne kadar toplanma noktamız, devletin Mecidiyeköy'den Şişli, Beşiktaş ve Unkapanı'na, neredeyse bir bütün bölgeyi işgal altına alan tavrına kurban gitse de esas

olarak kitlemizi toplamada, bir arada tutmada ve örgütlü davranmada başarılı bir sınav verildiğini düşünüyorum. 1 Mayıs gününe ilişkin yaptığımız iş bölümlerinin bizi daha görsel kıldığını, çatışmalarda daha etkili olmamızı sağladığını da bir kez daha gördük. A/P'den, eldivencilere, saldırı grubundan gözcülere kadar yapılan iş bölümleri, küçük gibi görünse de devlet güçleriyle karşı karşıya gelindiğinde hayati bir önem kazanmıştır.

SSK Okmeydanı Hastanesi önünde barikatın en önünde militanca sergilediğimiz direniş sonrasında, devrimci kurumlarla görüşerek DİSK binasına çıkma kararı ve buradaki duruşun bizim açımızdan başarılı olduğunu düşünüyorum. Bu süre içinde polisin azgın saldırılarına rağmen kitlemizi büyük oranda korumayı, örgütlü hareket etmeyi ve düşmana yeniden yönelmeyi başardık. DİSK binası önüne geldiğimizde kendimize yaptığımız "büyük kalkanın" ne kadar işe yaradığını, TOMA ile karşı karşıya geldiğimizde bir kez daha anladım. "Kalkan" bir taraftan bizi gaz bombalarına karşı korudu, bir yandan TOMA'nın tazyikli suyuna öte yandan kendimizi kitleye anlatmamızı sağladı. Burada pasif bir direnişten öte düşman güçlerinin üzerine giden pratiğimizin diğer devrimci dostlarımızı da etkilediğini söylemem abartı olmayacaktır. DİSK önünde önceden tartışıp, hazırlık yaparak belli bir plan dâhilinde yaptığımız "taarruzlar" ortamın havasını değiştirdi.

Tüm bu süre içinde her yoldaşın görevine dört elle sarılması da ortaya çıkan enerjiyi yansıtıyordu. SSK önün-

den son olarak DİSK önüne kadar devam eden direniş boyunca, bir Partizan olarak, Kaypakaya'nın yolundan yürümenin haklı gururu ve onurunu yaşadım. Sonuç itibarıyla bize Taksim'i yasaklayanlara, "**1 Mayıs işçi bayramınızı kutlayamazsınız**" diyenlere "Taksim asıl size yasak" demiş olduk. Haklılığımızdan aldığımız güçle direnişi ilmek ilmek Partizanca ördük.

Direnişimize daha geniş yığınları katalım

1 Mayıs ve Partizan olarak sergilediğimiz duruş üzerine bir şeyler söylemek doğallığında kimi eksiklere dikkat çekme ihtiyacını da açığa çıkarıyor. Bu, daha örgütlü olmak, direnişi daha fazla büyütme ve daha geniş kitlelerle ulaşmak açısından bir ihtiyaç. Sözgelimi, teknik anlamda yapmayı düşündüğümüz ve düşman güçlerinin korkusu olan kimi teknik hazırlıklar konusunda önümüzdeki yıllarda daha yaratıcı olmak gerektiği anlaşılıyor. Devletin kapsamlı hazırlıkları, önceden yaptığı operasyonlar bizi daha dikkatli davranmaya doğallığında sevk ediyor. Bu durum, teknik hazırlıklarımızı yapmamızı da zorlaştırıyor. Öte yandan, kimi devrimci kurumların yaptığı portatif, küçük kalkan vb. hazırlıkların düşman güçlerinin saldırıları karşısında etkin olduğunu gördük.

Mesela, kitle içinde herkesin bir görevinin olması mantığından hareketle, propaganda, keşifçiler, saldırı grubu, savunma grubu, kültür-sanat gruplarına daha fazla ağırlık vermek gerekiyor. 2014 1 Mayıs'ı, Partizan olarak daha nitelikli bir hazırlığın, daha organizeli bir duruşun, militanca sergilendiği bir yıl oldu. Bize bayramımızı dar etmek isteyenlere Partizanca direnişimizle yanıt olduk, bundan sonra da olacağız!

(İstanbul'dan bir Partizan)

Daracık Sokak'ta saldırılar sürüyor!

H. Merkezi: Beyoğlu Daracık Sokak'ta geçtiğimiz haftalar **Çağla Joker** isimli trans kadının katledilmesinin ardından transların yaşadığı evlerin kaynaklanarak kapatılmasıyla saldırılar devam ediyor.

İstanbul LGBTİ Dayanışma Derneği tarafından yapılan açıklamaya göre evler Beyoğlu İlçe Emniyet Müdürü **Ünal Altın**'in kararıyla kapatıldı.

Beyoğlu İlçe Emniyet Müdürlüğü ile Beyoğlu Belediyesi Zabıta

Müdürlüğü tarafından kaynak ile kapatıldığına dair bilgilerinin olmadığı belirtildi.

Emniyet Müdürlüğü detaylı bilgi vermeyi reddederken, Zabıta Müdürlüğü ise Daracık Sokak'taki evlerinin "*işletme olarak kullanıldığı, fuhuş yapıldığı ve tatsız olaylar yaşandığı*" gerekçesiyle mühürlediklerini öne sürerek "*Birimlerimiz bir takım evleri mühürlemiştir; ancak size daha detaylı bilgi vermem mümkün değildir*" dedi.

Bir öğrenci gözünü yitirdi

H. Merkezi: Lise öğrencisi **Barış Ceyhan** Ankara'daki 1 Mayıs eylemleri sırasında polis tarafından plastik mermi ile gözünden yaralanarak bir gözünü kaybetti.

Ceyhan'ın babası **Mustafa Ceyhan**'ın verdiği bilgiye göre ilk ameliyatta Barış'ın gözünden plastik mermi parçaları çıkarıldı. Ceyhan, çıkarılan plastik merci parçalarını mahkemede delil olarak kullanacaklarını söyledi. Baba Ceyhan, 1 Mayıs günü olayı gören veya çekim yapanların kendilerine ulaşmasını istedi. Öte yandan aile, polisler hakkında ÇHD ve İHD'li avukatlarla birlikte suç duyurusunda bulundular.

Haftalık Özgür Gelecek Pêşeroja Azad

Umüt Yayıncılık ve Basım Sn. Ltd. Şti. / YAYGIN SÜRELİ ISSN: 1307-878X
Yönetim yeri: Gureba Hüseyin Ağa Mh. İmam Murat Sk. No: 8/1 Aksaray-Fatih/İstanbul Tel: (0212) 521 34 30
Faks: (0212) 621 61 33 Sahibi ve Yazışmaları Müdürü: Çilem İLASLAN Baskı: Yön Matbaacılık Davutpaşa Cd. Güven
San. Sit. B Blok, No: 366 Topkapı/İstanbul Tel: (0212) 544 66 34 e-posta: umutyayimcilik2007@hotmail.com

umutyayimcilik@umutyayimcilik
f @umutyayimcilik

BÜROLAR

Kartal: İstasyon Cd. Dörtler Ap. No: 4/2 Tel: (0216) 306 16 02
Ankara: Sağlık Mh. Sağlık 1 Sk. Torun Ap. 19/9 Sıhhiye/Çankaya Tel: (0312) 433 10 23
İzmir: 1362 Sk. No: 18 Altan İşh. Kat: 5/509 Çankaya/Konak, Tel: (0232) 484 72 83
Erzincan: Ordu Cd. Ordu İşhanı Kat: 3 Tel: (0446) 555 11 44
Bursa: Selçuk Hatun Mh. Ünlü Cd. Sönmez İşsarayı Kat: 2 No: 185 Heykel, Tel: (0224) 224 09 98
Mersin: Çankaya Mh. 4716 Sk. Güneş Çarşısı No: 32 Kat: 2 Akdeniz Tel: (0324) 232 10 60
Dersim: Moğultay Mh. Sanat Sk. Yıldızlar İşhanı Kat: 2 No: 8
Avrupa Büro: Weseler Str 93 47169 Duisburg-Almanya Tel: (0049) 203 40 85 01
Faks: 0049 203 40 69 16

BI KAYPAKKAYA DEST PÊ KIR SERHILDAN, BI HELWESTA GEZİYÊ JI BO TEKOSHÎNÊ BIBE ŞERVAN

Şan olsun Kaypakkaya'yı mücadelesinde yaşatanlara!

"Ey mavi gök! Ey yağız yer bilesin ki,
Yüreğimiz kabına sığmamakta.
Örsle çekiç arasında yoğrulduk,
Hıncımız derya gibi kabarmakta."
Yüreğimiz kabına sığmıyor, hıncımız kabarıyor! Çünkü önderimiz İbrahim Kaypakkaya'ya verilmiş sözümüz, mücadelemizi zafere ulaştıracağı-mıza edilmiş yeminimiz var. Mücadelemizi büyütme ve zafere ulaştırma kararlılığımızla, katledilişinin 41. yılında İbrahim Kaypakkaya yoldaşı anıyoruz.

Şan olsun Kaypakkaya'yı mücadelesinde yaşatanlara!

(Bakırköy Kadın Hapishane'den
TKP/ML tutsağı)

Dîrok şahidê van kesane yê ku jiyana xwe ji bo pêşerojê kirine dîyarî. Tekoşîna kedê di nava dîrokê de bi hêzeke xurt pêşîya mirovatîyê vekirîye. Vê tekoşînê bi hêza xwe keleyên desthilatdara hilweşandiye. Tekoşîni bi vê rabirdûya xwe ji şoreşa cotmehê û bi destpêka sedsala şoreşan ta şoreşa Çînê bûye hêvî û mizgîniya gelan. Daxwaza serkeftina şoreşê di kesayeta ciwanên komînist serok İbrahim Kaypakkaya gihîştîye asteke bilind û mayînde.

Wî di jiyana xwe de berxwedanên 15-16ê Hezîranê û tekoşîna xwendevanan ji Değîrmenderyê ta Trakyayê ji gundên Çorûmê ta erdnîgarîya Kurdistanê bi ked û tekoşîna xwe bûye berhemek û rêveberê ji bo kedkar û gundîyên tekoşer. Şoreş û tekoşîna ku wî daye destpêkirin bi fikr û ramanên MLM hatiya raçandin. Kaypakkaya li dijî faşizma Kemalîzmê derdikeve û li ser meseleya netewî ya kurdan jî pîvana mafê tayînkirina pêşeroja xwe (UKKTH) parastîye. Armanc û nêrinên wî di nava gel de jîyan dibin. Wî ji ber îdeolojîya xwe ya komînistîzmê ala tekoşînê ji girse-

yan tehvîlî girseyan kir. Ji ber wê yekê jî desthilatdarên zordar İbrahim Kaypakkaya ji bo pêşeroja xwe wekî serokê komînist yê herî metirsîdar dibînin. Lêbelê em nikarin bi tenê bi van peyvan behsa Kaypakkaya bikin. Ji ber ku ew hem xwendekarê tekoşînê hem neferekî tekoşînê hem jî bi fikr û ramanên MLMê bû pêşengê şoreşê gelan. Dema em li welatê me dîrok û rêbaza şoreşê dinhêrin em dîroka şerekî û nexşandina fikrên MLMê yê li ser rêbaza tekoşîna gelan dibînin. Ji ber tekoşîna bibiryar û emaneta wî ji bo proleterya vî welatî hiştî tirs û xofa wî di nav dilê desthilatdaran de her tim zindî ye. Ji ber ku Kaypakkaya tîgîhîştina dîrokê û xemilandina pêşerojê ye.

KAYPAKKAYA RÊBERÊ FEHMKIRINA ÎRO YE

Dewleta faşist ya TC îro di nav keleyên xwe yê ji ber bûyerên Geziyê hilweşîyayî de ketîye nav ragêşî û xulamîya emperyalîzmê. Bê îstîkrariya aborî û krîzên sîyasî yê navxweyî bandorê li ser sîyasîyê dike. Wateya vê ya di jiyana

me de zêdebûna kedxwarî û belengazî ye. Sîyaseta derve ya TCyê jî di bin bandora emperyalîzmê derve ji bo gelên Suriye û rojava bi tenê tê wateya mirinê. Piştî bûyerên Geziyê, zêdebûna tundîya polîsan helwesta dewletê ya faşîzan derdixê holê. Ev helwest di dema çalakîyên 1ê Gulanê de li meydana Taksimê gihîştê asta herî bilind. Di nav wê rewşê de bihêzkirina tekoşîna şoreşgerîyê ya li dijî şovenîzm û faşîzmê pêwîstiya herî mezin ya fehmkirina Kaypakkaya ye. Heta em sekna Kaypakkaya ya 15 û 16ê Hezîranê fehm nekin em nikarin serhildana Geziyê bipêş bixin. Ji bo pêşxistinê pêvajoya Rojava û tekoşîna netewî ya kurdan jî divê fikr û ramanên şoreşgerî yê Kaypakkaya baş bînin fehm kirin. Ji bo tîgîhîştina serhildana Geziyê destûra Kaypakkaya ya 'ji girseyan bo girseyan' gere bî fehm kirin. Li hember meseleya Suriyê jî bo çareserîyê helwesta Kaypakkaya ya şoreşgerî û dijî emperyalîstî pêwîst e.

Di çarçoveya mese-

leya netewî ya kurdan de helwesta proleter ya Kaypakkaya ku dibêje 'Her netewek dikare pêşeroja xwe tayîn bike û wekhev bijî' çareserîya bîngêhî e. 42. salvegera bibîranîna qetlîkirina Kaypakkaya de pêşxistin û geşkirina rêbaza wî wezîfeya me ya herî girîng e. Piştî hilbijartinan dixwazin ku hêrsa neteweyan ku ew hêrs dikare careke din serhildanên wekî Geziyê bi xwe re biafirîne li qadan dîr bixin. Digel nêzîkbûna salvegera bûyerên Geziyê de fikr û ramanên Kaypakkaya dê ji bo me bibin rêber. Hêvîya ku ji nîsanê peyda bûyî û gulane bûye sonda tekoşînê bi dengê hezaran ku di dema bûyerên derketine qadan wê di nav dilê faşîzmê de agirekî gur vêxe. Rêheval Kaypakkaya îlankirina tekoşîneke şoreşgerî ku tekoşîna çîya û bajaran digihîne hev. Rêheval Kaypakkaya bi kesayetî û tekoşîna xwe bi hemû warên jîyanê de dijî û li hemû qadên şer de ye.

İSTANBUL

İstanbul Üniversitesi

Okulumuzda afişleme ve stant çalışmalarına başladık. "Kaypakkaya'yı savunmak onurdur" şiarımız ile çalışmalarımıza hızla devam edeceğiz. (İstanbul Üniversitesi YDG)

Kartal

* 9 Mayıs günü Kartal Meydan'da "Ateşi çalmak bir yana dursun, güneşi tutuşturanlara selam olsun! 18 Mayıs'ı unutma Partizan" imzalı pankartımızı astık. Ardından merkez ve çevresini; "18 Mayıs'ı unutma, İbra-

him Kaypakkaya" yazılı şablonlarımızla donattık. Özellikle 18 Mayıs Pazar günü Kartal'da yapılacak olan yürüyüşe çağrı yaptık.

* Aynı gün altgeçitlere, durak karşılıklarına, çay bahçelerinin karşısına yazılar yaptık. "Onu anıyor ve savaşıyoruz", "Mayıs şehitleri ölümsüzdür", "Gezi ruhuyla kavgaya, ölümsüzdür Kaypakkaya", "Kaypakkaya yoldaş yolunda savaş" vb. şiarlı Partizan imzalı yazılama yaptık.

Gülsuyu

Pazar Sokağı bölgesine, İbrahim Kaypakkaya yoldaşın resminin olduğu

"And olsun ki adını, şan olsun ki andını yaşatacağız" şiarlı afiş toplu bir şekilde yaptık. Ayrıca mahallemizin güncel ve de yıkıcı sorunları olan kentsel dönüşüm, yozlaşma ve çeteleşmeye karşı halkı Partizan'da örgütlenmeye çağırarak afişlemelerimizi de mahallemizin emekçi geçeköndü duvarlarına yapıştırdık.

